KURTULUŞ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

3 ekim 1978 SAYI 40

350 KRŞ.

RİZE'DE MİTİNG

MÜCADELE KAMPANYASININ BİR PARÇASI OLARAK RİZE'DE 6 EKİM 1978, TARİHİNDE "FAŞİST SALDIRILARI, HAYAT PAHALILIĞINI VE SÖMÜRGECİ BASKILARI PROTESTO MİTİNGİ"YAPILIYOR.

Mustafa Ertan'ın Cenazesinde Proletarya Sosyalistleri Haykırdı:

"İLKELERDE SAVAŞ DEVRİMCİ KARDEŞLİK„

Adana'da öldürülen Mustafa Ertan yoldaş toplantılarla anıldı. Ölümünün duyulması üzerine Adana'da devrimciler hastahane önünde toplanarak provokasyonu lanetleyen sloganlar atmışlardır. Ertesi gün Mustafa Ertan yoldaşın cenazesi bütün devrimci grupların katıldığı bir yürüyüşle Atatürk Parkı önüne getirildi. Burada yapılan toplantıda devrimciler arasında "şiddet" yoluylamücadele ve provokasyon lanetlendi. Cenaze daha sonra Kıbrıs'a gönderilmek üzere Mersin'e gönderildi.

Mersin'de polis cenazenin büyük bir kitle gösterisine dönüşmesinden çekinerek cenazeyi şehire sokmadı. Daha sonra Mersin Limanında büyük bir devrimci kitlenin katıldığı bir toplantı yapılmış ve provokatör anlayış bir kere daha lanetlenmiştir. Gerek Adana ve gerek Mersin'deki toplantılarda temel slogan "faşiz

DEVAMI: Say:5 St:4

SOSYALİSTLERİN BİRLİĞİNİ GERÇEKLEŞTİREBİLMEK İÇİN DAR GRUPÇU TAVIRLARA SON VERİLMELİDİR.

Proletaryanın devrimci partisininolmadığı ülkemizde, bu partinin inşasına harcanan çabaların verimli olabilmesi için sosyalistler arası ideolojik mücadele, daha sıkı ilişkiler ve giderek birlik gerekmektedir. Bu, özellikle bugün faşist saldırıların yoğunlaştığı, kitle katliamlarına dönüştüğü ve faşist hareketin, CHPreformizminden umudunu kesen kitleleri kuyruğuna takmaya çalıştığı günümüzde, sosyalist hareketin kitleler önünde bir alternatif olabilmek i

DEVAMI Say:5, Sü:1

BASKI ve ZULÜM HALKLARIN KURTULUŞUNU ENGELLEYEMEZ!

SÖMÜRGECİLİĞE KARŞI MÜCADELE YÜKSELİYOR

KAHROLSUN SÖMÜRGECİLİK

Güney Kürdistan'daki mücadele bir dönüm noktasında

Irak Kürdistan'ında (Güney Kürdistan-da) 1975 yenilgisinin ardından mücadelenin durmaması ve peşmergelerin eylemlerinin yaygınlaşarak sürmesi, başta Irak Baasçıları olmak üzere Kürdistan'ı aralarında bölüşen tüm sömürgeci güçlerin uykularını kaçırmıştır. Binlercesi kurşuna dizilen; binlercesi hapishanelerden -işkencelerden geçen; ekinleri evleri yakılıp yıkılan; çocuk-genç-ihtiyar denilmeden uçaklardan atılan bombalarla, ağır toplarla imha edilmek istenen Kürt Halkı, bir türlü sinmek nedir bilmiyordu. Her geçen süre daha da bilenmiş ve yenilgiden dersler çıkararak Kürt işçi ve köylüleri tüm yurtsever güçleri direniyordu. Direnmektedir.

Sömürgeciler ve yerli uşakları Kürdistan halkının direnişini bastırmak üzere çok yöntemler denemiştir. Bu yöntemlerin ne olduğunu yine Güney Kürdistan'daki direniş sürdürenler bilir. Çünkü her gün, her saat, sıcak bir mücadelenin içinde olan kendileridir. Ayrıca uzun bir dönemdir bu mücadelenin başında bulunmaları onların bu tür oyunlar karşısında ne kadar uyanık ve kararlı olmaları gerektiğini de ortaya çıkarır.

Oysa bugün izlediğimiz ve eylemlerini sınırlı etkilerine desteklediğimiz bu güçlerin durumu bizim açımızdan

DEVAMI : Say: 5, Sü:1

FAŞİST SALDIRILARA, HAYAT PAHALILIĞINA VE SÖMÜRGECİLİĞE KARŞI MÜCADELEYİ YÜKSELTELİM!

RİZE'DE 6 EKİM'DE "HAYAT PAHALILIĞINI, FAŞİST SALDIRILARI VE SÖMÜRGECİ BASKILARI" PROTESTO MİTİNGİ YAPILIYOR.

***

RİZE HALKEVİ, RİZE TÜM-DER ŞB. RİZE KARADENİZ DEV-GENÇ ŞB. VE RİZE DEVRİMCİ DAYANIŞMA DERNEĞİ KURTULUŞ'UN AÇTIĞI KAMPANYAYI VE KAMPANYA DOĞRULTUSUNDA ÖRGÜTLENEN MİTİNGİ DESTEKLEDİKLERİNİ BİLDİRDİLER.

***

DEV-LİS VE DÖB, MÜCADELE KAMPANYASINI DESTEKLEDİKLERİNİ AÇIKLADILAR.

***

İSTANBUL'DA VEFA LİSESİ MÜDÜR YARDIMCISI, DEVRİMCİ ÖĞRETMEN MUSTAFA KURT'UN CENAZE TÖRENİNDE, DEV-LİS'Lİ VE DÖB'LÜ DEVRİMCİLER, MÜCADELE KAMPANYASININ HEDEF VE AMAÇLARINA YÖNELİK PROPAGANDA VE AJİTASYON YAPTILAR.

***

İSTANBUL'DA PROLETARYA SOSYALİSTLERİ, MÜCADELE KAMPANYASININ BİR PARÇASI OLARAK ÇEŞİTLİ EYLEMLER DÜZENLİYORLAR. VAPURLARI İŞGAL EDEN PROLETARYA SOSYALİSTLERİ KONUŞMALAR YAPTILAR, BİLDİRİLER DAĞITTILAR.

KURTULUŞ

MUSTAFA ERTAN YOLDAŞ SOSYALİST HAREKETİN KAYBIDIR.

Adana'da bir devrimci yoldaşımız daha öldü. Mustafa Ertan yoldaş devrimciler arası mücadeleyi yanlış kavramış, şiddeti devrimcilerarasımücadelede sık sık kullanan bir devrimci siyasi akım tarafından öldürüldü. Aynı siyasi akım Çorum'da, Elazığ'da ve Kars'ta da benzer olaylar yarattı, onarılmaz hatalar işledi. Bir devrimcinin ölmesi şüphesiz onarılmaz bir hatadır. Ölümüne neden olaylar neden olmuş olursa olsun, hangi olayların sonucu vurulmuş olursa olsun, ölen devrimci mücadelemizden eksilen bir neferdir. Kayıp sadece bir siyasi grubun kaybı değil, bütün sosyalist hareketin kaybıdır.

Devrimciler arasında şiddet kullanımı giderek yaygınlaşmakta, çeşitli yerlerde çeşitli gruplar aynı onarılmaz hatayı işlemektedirler. Bazıları ise bu tutumlarını ısrarla sürdürmektedirler.

Bütün devrimciler şunu çok iyi kavramalıyız: bizim devrimciler arasındaki mücadele yöntemimiz şiddete değil tartışmaya, hot zotçuluğa değil iknaya dayanır. Devrimciler arasında şiddeti egemen kılmak devrimci harekete yarar değil zarar getirir. Yarın birlikte olabileceğimiz bir devrimcinin ölümü bizim, kendi grubumuzun da kaybıdır. Bugün bir başka siyaseti izleyen bir devrimci yarın bizimle birlikte olabilir. Onu kazanmanın yolu tartışma ve iknadır. Öldürmek değil.

Bu türden her olayın arkasından söylenen hep aynıdır:"ama önce onlar saldırdı" denir. Olabilir. Önce öldürülen devrimci ateş açmış, saldırmış olabilir. Ama bu onarılmaz hatanın yanlışlığını ortadan kaldırmaz. Burada önemli olan o saldırma ortamını ortadan kaldırmaktır. Devrimciler arasındaki kin ve nefreti ortadan kaldırmaktır. Bizim birbirimeze ihtiyacımız var Faşizme karşı dört bir yanda omuz omuza dövüşmekteyiz. Kinimizi, nefretimizi oligarşiye, emperyalizme, faşizme, sömürgeciliğe döndürmeliyiz.

Adana'da meydana gelen olaylarda bu onarılmaz hatayı işleyenler "suçtan kurtulmak" için uğraşmamalıdırlar. Bu olayda saldırgan onlardır, tahrikçi onlardır, ateş açan onlardır, bir arkadaşı ağır yaralayan, ve bir devrimciyi vuranlar onlardır. Hiç bir çarpıtma bu gerçeği kapatamaz. Ama bu olaylar daha farklı olabilirdi.

DEVAMI : Say:5, Sü:1

KURTULUŞ

KURTULUŞ'un başlatmış olduğu "FAŞİST SALDIRILARA, HAYAT PAHALILIĞINA VE SÖMÜRGECİLİĞE KARŞI MÜCADELE KAMPANYASI"ülkenin çeşitli yerlerinde, çeşitli eylemlerle sürmektedir. Proletarya sosyalistleri mücadele kampanyasının amaç ve hedefleri doğrultusunda en geniş yığınlara yönelik propaganda, ajitasyon ve örgütlenme çalışmalarını yoğunlaştırmaktadırlar. Kampanyanın hedefleri doğrultusunda bu baskı ve sömürü düzeninin her türlü kötülüğünü teşhir eden proletarya sosyalistleri bildiriler dağıtmakta, afiş asmakta, derneklerde ve kahvehanede toplantılar düzenlemekte, vapur tren ve otobüslerde, sinemalarda, halkın toplu bulunduğu yerlerde konuşmalar yapmaktadırlar.

RİZE'DE 6 EKİM CUMA GÜNÜ MİTİNG

Rize'de 6 Ekim'de "Hayat Pahalılığını, faşist saldırıları ve sömürgeci baskıları protesto mitingi yapılmaktadır. Mücadele kampanyasının bir parçası olarak düzenlenen

DEVAMI Say:5 St:4

«İLERLEME» BİR KEZ DAHA FAŞİSTLERLE KOL KOLA

"İlerlemecilerin" çeşitli yerlerde, sosyal-reformist siyasetlerinin özüne uygun olarak, faşistlerle uzlaşmaları sürmektedir. Örneğin İÖSSYD (İlkokul Öğretmenleri Sağlık Sosyal Yardım Sandığı)kongresinden sonra bu kez de Kartaltepe Halkevi aracılığıyla faşistlerle uzlaşmaya kalkışmışlardır. Bunun üzerine Kartaltepe Halkevi Eyüp, Gaziosmanpaşa ve Küçükköy bölgelerinde oluşturulan anti-faşist, anti-emperyalist, anti-şovenist eylem birliğinden, anti-faşist ilkeye uymadığı için çıkarılmıştır.

Olay şöyle gelişmiştir. Şimdiye kadar Eylem Birliği toplantılarında Kartaltepe Halkevi'ni birinci derecede

DEVAMI:sy:5,st:9

SEYYAR SATICILARIN MİTİNGİ

İSTANBUL

Topkapı meydanında, polis ve zabıta işbirliği ile saldırıya uğrayıp yerlerinden atılan seyyar satıcılar 28.9.78 Perşembe günü dernekleri öncülüğünde bir protesto yürüyüşü yaptılar. Sultanahmet meydanında toplanan üçyüz kadar seyyar satıcı disiplinli bir şekilde, ekonomik ve demokratik taleplerini anti-faşist sloganlarla birlikte haykırarak, belediye sarayına kadar yürüdüler. Burada belediye reisi ile yapılmak istenen görüşme ilgililerce savsaklanarak geri çevrildi.

Bilindiği gibi İSSD'de örgütlenerek serbest satış yerleri elde etmek için

DEVAMI: Sayfa:5 St:9

Zafer EMAŞ işçilerinin oldu...

TARAL İşçilerinin devrimci sendika mücadelesi engellenemez....

Hürriyet

Kürdistan'da kitle katliamlarına girişilmesini teşvik ediyor

Daha önce, Hakkari olayları sırasında yoğun bir "bölücülük" demagojisi ile, Kürdistan ve Kürt ulus gerçeği konusundaki gelişmeleri engelleyeceğini zannedien, bu yolda sömürgeci iktidarı uyanık olmaya ve gerekli tedbirleri almaya daha çok teşvik eden Hürriyet Gazetesi, son günlerde yeni bir yazı dizisi ile yine dikkatleri bu sorun üzerinde toparlamaya çalışıyor.

Aslında Hürriyet'in Duyarlı Bölgeden Geliyorum başlıklı yayını, çok amaçlı olup belirli güçlere daha çok yaranmak hizmetine yöneliktir.

Hürriyet Gazetesi, Türkiye'de burjuva basını içinde en etkili olanlardan birisidir. CIA 'dan MİT'e, faşist Türkeş 'ten Demirel'e varıncaya kadar bir çok uluslararası

DEVAMI:Say:5,st:4

KÜRT HALKI SÖMÜRGECİLERİN TATBİKATLARINI PROTESTO EDİYOR

Oligarşinin Kürdistan'daki askeri tatbikatlarını protesto eden bir Kürt okuyucumuzun mektubunu ismini saklı tutarak aynen yayınlıyoruz:

Kürdistan'daki sömürgeciler yeni oyunlar yeni piyesler çevirmektedir. . Kürdistan'ın her köşesinde sömürgecilerin zulme devam ettiği gibi Güney Kürdistan'a yakın yerlerde (Irak sınırına) kanlı olaylar, işkenceler devam etmektedir.

Şemdinli'deKUP adında

DEVAMI:sy:5,st:8

TÜM DÖKÜM İŞ BİR İŞ YERİNİ TÜRK METAL'DEN KOPARDI

ZAFER TARAL İŞÇİLERİNİNDİR

Topkapı-Maltepe' de kurulu Tarımaletleri üretenTARAL Fabrikasında devrimci sendika mücadelesi yükseliyor. Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikası'nın 2 yıllık sözleşme döneminin sona ereceği bu günlerde bütün Taral işçisi Türk Metal Sendikasından istifa ederek TÜM DÖKÜM-İŞ sendikasında örgütlendiler.

Tüm Döküm-İŞ sendikası 8-9 aydan beri Taral'da öncü işçiler aracılığıyla örgütlenme çalışmalarını sürdürüyordu. Metal işkolunda Maden-İş in örgütlenmediği küçük işyerlerini, atölyeleri ör

DEVAMI: Say :5 , Sü:1

TÜM DÖKÜM-İŞ SENDİKASI'NDAN ÇAĞRI

Bugüne kadar örgütlenme çalışmasına girdiği işyerlerinin çoğunluğunda direnişler, ve grevler sürdüren TÜM DÖKÜM-İŞ sendikası şu sırada Taral ve Akın Kilit'te dire-

DEVAMI say:5 st:3

DOĞRU ÖNDERLİK SAYESİNDE TÜM DÖKÜM-İŞ GELİŞİYOR

EMAŞ'TA PROTOKOL İMZALANDI

Yıllardır sarı Tek Met-İş sendikasının sattığı, iş güvenliğinin sağlanamadığı Avcılarda kurulEMAŞ Endüstriyel Metalurji Sanayii ve Ticaret A.Ş. işçileri sarı sendikanın zulmüne "dur" diyerek devrimci sendika Tüm Döküm İş'te örgütlenmişlerdir. İşveren ile Tek Met-İş sendikasının imzaladığı toplu sözleşmenin bitimine bir yıldan fazla bir zaman olmasına rağmen, işveren Tüm Döküm-İş sendikasını işçileri temsile yetkili bir sendika olarak tanıdı. İşçilerin Temmuz ayından beri kararlılıkla sürdükleri dire-

DEVAMI:sy:5,st:6

FABRİKALARDAN İŞYERLERİNDEN İŞÇİ HABERLERİ

İŞÇİLER SAĞLIĞA AYKIRI ÇALIŞMA KOŞULLARINA, EKONOMİK VE İDARİ BASKILARA, FAŞİST SALDIRILARA KARŞI DİRENİYORLAR

(Yazısı Sayfa 4'de)

- Bomonti Patronları Hastalık Saçıyor
- Herboy Ve Mevsim İşçileri Zehirlendi
- Tek Gıda İş'e Tepkiler Artıyor.
- Adana Tekel Sigara Fabrikasında Faşist Saldırılar.
- Tele Trans'ta İşçi Kıyımı.
- Sanayi Sitesi İşçileri Direndiler.

OLİGARŞİNİN OYUNLARI BOZULMALI, MADEN-İŞ'İN BİRLİĞİ KORUNMALIDIR . .

Bir süredir oligarşi en sinsi bir biçimde Maden-İŞ in birliğini bozma çabaları içinde. Oligarşinin bu planı oldukça geniş, çok yönlü bir plan. Bütün olanaklar bu plan içinde seferber edilmiş. Oligarşi tarafından kullanılan olanaklar arasında küçük burjuva sosyalist akımlarıda var...

Oyunun ilk perdesi Maden-İŞ dışındaki bazı sendikaların "güçlendirilmesi". Bu bazı sendikalar özellikle İstanbul'da sarı sendikacılıklarını CHP'lilik kisvesi altında gizleyen OTOMOBİL-İŞ ve aynı işi Orta Anadolu'da yapan Yeni Metal-İŞ sendikaları. Maden-İŞ üyelerinin büyük bir mücadele azmi ile, DGM direnişinde işten atılan arkadaşlarının geri alınması için, grup sözleşmelerine karşı MESS grevine çıktıkları günlerde aynı MESS İstanbul'da Otomobil-İŞ'le, Orta Anadolu'da ise Yeni Metal-İŞ'le o zamana kadar imzalamadığı ölçülerde "iyi" sözleşmeler imzalamaya başladı. Oyunun bir başka perdesi olarak ise Otomobil-İŞ aynı günlerde MESS'e karşı bir-iki işyerinde greve çıktı ve özellikle ücret zammı konusunda hayli "başarılı" sözleşmeler imzalayarak grevlerini bitirdi. Oligarşinin bu oyunlarla varmak istediği sonuç şuydu: Otomobil-İş ve Yeni Metal-İş de devrimci sendikadır. Üstelik grev yapan ve grevlerden başarıyla çıkan sendikalardır. Otomobil-İŞ ki geçmişinde işçilere en rezil oyunları oynamış bir sendikadır. Fabrikasında tadilat yapmak isteyen patronların fabrikalarında grev yapan, fabrikadaki tadilat bitince grevi bitiren ve 30,40 kuruşa sözleşme imzalayan bir sendikadır.

Otomobil-İş ve Yeni Metal-İŞ'in böylesi yöntemlerle işçilerin gözlerinde itibarları yükseltilmeye çalışılırken öte yandan bir başka oyun daha tezgahlandı. Bu oyun Ereğli'de başladı.

MESS grevinin ardından, bir hafta sonra Maden-İŞ Ereğli Bölge Temsilciliği Genel Merkeze haber vermeden Ereğli Demir-Çelik'te greve başladı. Ve, grev bir hafta dolmadan bitti. Bölge Yönetimi patronlarla uzlaşmıştı. Grev açıkça şike idi. Bunun üzerine Maden-İş yönetimi Bölge Temsilciliğine işten el çektirdi.

Bu işten elçektirme olayı üzerine Bölge Temsilcisi, namlı sarı sendikacılardan Şükrü Özbayrak şaşaalı bir demeç vererek Maden-İŞ'ten istifa etti. Şükrü Özbayrak adlı bu sınıf haini, istifasının gerekçelerinden biri olarak keskin bir devrimci pozuyla Maden-İş yönetiminin MESS'le uzlaşmasını gösteriyordu. Sanki üç gün önce aynı işi kendisi yapmamış gibi, hem de daha da aşağılık nedenlerle. Tam bir maşa olarak..

Şükrü Özbayrak ve çevresindeki birkaç başka CHP'li sendikacı şatafatlı istifalarının ve istifa gerekçelerinin gerçek yüzünü iki gün içinde gösterdiler. İki günde "Devrimci" Maden-İş sendikası adlı bir sendika kurdular. İddialarına göre bütün Ereğli işçisi Maden-İş'ten ayrılarak sendikalarına geçecekti, daha da öteye İstanbul'da birçok fabrika, başta Demir-Döküm olmak üzere Maden-İş'ten ayrılarak Şükrü Özbayrak'ın sendikasına geçecekti

Ereğli grevinin şikeliğinin belki de en güzel göstergesi bu yeni kurulan sendika idi. İki gün içinde Türkiye'de sendika kurma mümkün değildir. Sendika kurmak için gerekli yasal işlemlerin tamamlanması günler, haftalar sürer. Sendika, dernek kuran herkes bunu en güzel bir biçimde bilir. Ama Şükrü Özbayrak sendikasını iki günde kurmuştu. Bu ancak bir tek halde mümkündür. Yasal girişim çok daha önceden tamamlanmıştır. Tamamlanan evraklar istifanın hemen ardından işleme sokulmuştur. Yani her şey oyunun bir parçasıdır.

Ereğli'de oynanan oyun oligarşinin ne tür tezgahlar kurabileceğini dosta, düşmana iyice ispatlamalıydı. Ama öyle olmadı. Bir çok küçük burjuva sosyalist akımı Şükrü Özbayrak ve şürekasının MESS sözleşmesine karşı çıkışına da aldanarak yeni sendikayı desteklediler. Fırsat bu fırsattır diyerek Maden-İŞ'in uzlaşmacı yönetimine saldırdılar. Kimileri daha da ileriye giderek işçileri Maden-İŞ'ten istifaya çağırdılar.

Ama işçi sınıfının sağ duyusu oyunları bozdu. İşçiler bozguncu tahriklere kapılmadılar. Sınıfsal birliklerini korudular. Proletarya sosyalistleri ise aynı günlerde tek doğru devrimci tavır içindeydiler. Bir yandan işçilere Maden-İŞ'in başındaki sınıf uzlaşmacısı "İlerleme" kliği teşhir ediliyor, işçilere MESS grevinin nasıl satıldığı anlatılıyordu, diğer yandan ise işçilerin Maden-İŞ içindeki birliklerinin korunması gerektiği vurgulanıyordu. Günün şiarı "Maden-İŞ'in Birliği Parçalanamaz"-dı.

Şubat sonlarındaki bu parçalama hareketi oligarşi için başarısızlıkla sonuçlandı. Ama oligarşinin sayısız tezgahları bilerek, ya da bilmeyerek faaliyetlerini sürdürdüler. Bütün bu tezgahlar hiç durmadan oligarşinin değirmenine su taşımaktaydı.

O günden bu yana her Maden-İŞ işyeri temsilciliği seçimlerinin ardından, her bölge temsilciliği seçimlerinin ardından hep aynı feryat yükseldi; Maden-İŞ yönetimi anti-demokratiktir. Seçimlerde genellikle CHP'liler muhalefetin başını çekmekteydiler.

Doğru. Maden-İŞ yönetimi anti-demokratiktir. İşçilerin, sosyalist işçilerin yönetime gelmesine izin vermemektedir. Ama "İlerleme" kliğinin bu davranışına karşı ne yapmak gerekir? Çalışmayı hızlandırmak, yaymak, örgütlenmek ve mücadeleye devam etmek. İşte proleter devrimci tavır bu. Ama, küçük burjuva acelecileri böyle düşünmemektedirler. Onlar CHP'lilerden de aldıkları gazla her seferinde bölücülük yolunda bir adım daha attılar. Onlar için sınıfın birliği değil, tekkecilik önemliydi.

Oligarşi bir yandan "ilerici" görünümlü, yönetiminde "CHP" lilerin bulunduğu sendikaları birleştirmek, giderek bunları DİSK'e kabul ettirmek ve Maden-İŞ'in karşısına çıkarmayı planlarken diğer yandan da Maden-İŞ'in kendisini parçalamaya çalışmaktadır. Bu işte oligarşinin en büyük yardımcıları bizzat Maden-İŞ'in yönetimindeki "İlerleme" kliği ve çeşitli küçük burjuva sosyalist akımlarıdır.

"İlerleme" kliği artık işçileri isyan ettirecek uzlaşmacı tavırları ile parçalanmayı hızlandırmaktadır, işçiler arasında her türden ayrılıkçı fikrin gelişmesine uygun ortamı yaratmaktadır, çeşitli küçük burjuva sosyalist akımlar ise sınıf karakterlerinin bir sonucu olarak bölücülüğe, dolayısıyla da oligarşiye hizmet etmektedirler. CHP ise bu işte oligarşinin doğrudan elidir. Onlar Maden-İŞ'in parçalanmasında doğrudan çalışmaktadırlar. Hesapları ise Otomobil-İŞ, Yeni Metal-İŞ, "Devrimci" Maden-İŞ gibi kendi yönetimlerinde olan sendikaların birleştirilmesi, bu arada Maden-İŞ'in bölünüp zayıflatılması, yeni sendikanın DİSK'e kabulu ile Maden-İŞ'i tamamen yok etmek. DİSK içinde de zaten yeterli destekleri var.

GERÇEK

EMPERYALİZM, ECEVİT VE TÜRKEŞ

Sosyalistler yıllardır "Bağımsız Türkiye" diye haykırıyorlar, halk yığınlarına ülkemizin ekonomik, siyasi, diplomatik, askeri, kültürel vb. her yönden emperyalizme bağımlı olduğunu anlatıyorlar. Bunun karşısında, burjuva politikacıları ise, sosyalistlere küfür edip ülkemizin bağımsız olduğunu iddia ediyorlar. Böylece ülkemizin bağımlı olduğunu, emperyalizmin yarı-sömürgesi olduğunu gizlemeye çalışıyorlar halk yığınlarından. Çünkü egemen sınıflar iktidarlarını ancak emperyalizmin desteğiyle sürdürebilir, ancak bu şekilde ayakta durabilirler.

Öte yandan emperyalizme bağımlılığın yarattığı sorunların halk yığınlarının gözünden kaçmasına da olanak yok. Günlük yaşam bu sorunları getirip yığınların önüne koyuyor. IMF gibi, IMF'nin talimatları sonucunda yapılan zamlar ya da devalüasyon gibi, ambargo ve üsler gibi, vb... Bu durumda ne yapacak yığınlara şirin görünmek zorunda olan (seçim kaygısından) burjuva politikacıları? Çok basit, emperyalizme ve onun kuruluşlarına, uygulamalarına göstermelik olarak karşı çıkacak, küfür edecek. Ki yığınlar uyanmasın, emperyalizme karşı mücadelenin bilincine varmasın.

Emperyalizme en çok karşı çıkar görünen ve onu en çok lanetleyen (!) burjuva politikacılarından biri Türkeş, diğeri ise Ecevit.

Faşist Türkeş güya emperyalizme karşı, hem "her türlüsüne" (!) yani, işin içine Sovyetler Birliğini'ni de katıyor. O'nu da "Komünist emperyalizm" olarak nitelendiriyor. Faşist Türkeş hiç kuşkusuz komünizme ve Sovyetler Birliği'ne karşıdır. Faşist olduğundan bu doğaldır. Ama ya ABD emperyalizmine, ona da karşı mıdır? Yoksa onun aşağılık bir hizmetkârı, köpeği midir? Elbette ikincisidir.

Geçenlerde, MHP'li faşistler, Mecidiyeköyde bir miting yaparak ABD, Sovyetler Birliği ve İsrail bayraklarını yaktılar. Oysa aynı günlerde "başbuğ"ları bir Alman gazetesine demeç vererek "Ben her zaman Türkiye'nin Nato'ya üyeliğini tasvip ettim, gelecekte de bunun için mücadele edeceğim" diyordu. "Türkiye'nin yabancı sermayeye ihtiyacı vardır" diyordu milliyetçi (!) ve "her türlü" emperyalizme karşı (!) olan Türkeş! İşte faşistlerin yalanları ve demagojileri böyle açığa çıkıyor.

ABD için geçenlerde "gölge etmesin başka ihsan istemez" diyen Ecevit ise ne yapıyor?

Amerikan askeri ambargosunun kalkmasını büyük bir başarı olarak gösteriyor ve üslerin açılacağını bildiriyor. Ecevit de Türkeş'in demeç verdiği aynı Alman gazetesine verdiği demeçte "Batı'ya karşı güvenlik görevimizi sürdüreceğiz" diyordu, ekliyordu "Yabancı sermayeye karşı bir kompleksimiz yoktur." Daha önceleri, Yunanistan'ın Nato'nun askeri kanadından ayrılmasıyla "Nato'da Yunanistan'dan meydana gelen boşluğu Türkiye doldurur" dediği gibi.

İşte "solcu" Ecevit ve Milliyetçi (!) Türkeş in emperyalizme karşı tavırları! Her ikişi de teslimiyet içinde. Bütün burjuva politikacılarının olduğu gibi Ecevit ve Türkeş'in de derdi emperyalizme daha iyi hizmet etmek, Türkiyeyi emperyalizme daha iyi peşkeş çekmek ve oligarşinin ayakta kalmasını, iktidarını sürdürmesini sağlamak. Elbette farklı yöntemlerle, biri sosyal-demokrat olduğundan "barışçı" "reformcu" yöntemlerle, diğeri faşist olduğundan terörcü, insanlık dışı baskı yöntemleriyle. Ama her

DEVAMI Sayfa : 5'de

ÇALIŞMA SORUNLARI

SOSYAL GÜVENLİK SORUNU

Türkiye Anayasası'na göre devlet vatandaşların sosyal güvenliğini sağlamakla yükümlüdür. Ne varki bu konuda şimdiye kadar olumlu adımlar atılmamıştır. Sosyal Sigortalar Kurumu, Bağkur, Emniyet Sandığı gibi sosyal güvenlik kurumları vardır, ama bunların kapsamı çok dardır. İşçiyi yakından ilgilendiren Sosyal Sigortalar Kurumu işçilerden kesilen ve işçi adına işverenin ödediği pirimlerle ayakta duran bir kuruluştur. Devletin SSK üzerindeki fonksiyonu ise kurumun denetlenmesini ve faaliyetlerini yönlendirmek, bu konudaki gerekli düzenlemeleri yasal yollardan yapmaktır

Devlet Planlama Teşkilatı, Kalkınma planı ve programları verilerinden elde ettiğimiz rakamlara göre 1976 da çalışan nüfusun ancak % 24'ü sosyal güvenlik kapsamındadır. Yani çalışan nüfusun ancak %24 ü sosyal güvenlik kurumlarından her hangi birisinin sağladığı haklardan yararlanmaktadır. Bu oran Fransa ve İtalya'da % 100, Federal Almanya'da ise % 93'tür. Ayrıca sosyal güvenlik harcamaları da çok düşüktür. Türkiye'de gayri safi milli hasılanın ancak % 1,7'si sosyal güvenlik harcamalarına akmaktadır. Bu oran F. Almanya'da % 17,5 Fransa'da % 16'6, Hollanda'da ise %10, 6 dır. Türkiye İşçi sınıfının sosyal güvencesinin böylesine dar sınırlar içinde çözülmeye çalışılması düşündürücüdür.

Sosyal Güvenlik çalışmalarının böylesine dar kapsamlı ve sınırlı harcamalar içersinde çözümlenmesinin yanı sıra, işçi sınıfı açısından bir başka sorunda sosyal sigortalıların kurum içersinde egemen olamamalarıdır. İşçilerin pirimleri ile yaşayan ve çalışan, maddi olanakları işçinin kesesinden sağlanan bu kurumun yönetiminde işçinin söz hakkı yoktur. İşçi adına verilen kararlarda işveren ve devlet temsilcilerinin imzası çoğunluktadır. Bu nedenden ötürü çok düşük pirimlerle çözümlenebilecek hizmetler gerçek harcamaların çok üstünde prim kesintileri ile görülebilmektedir. Sigorta bünyesinde toplanan bu fonlar ise dolaylı ve dolaysız olarak sermayenin emrine tahsis edilmektedir.

Bugün işçi sınıfının doğrudan doğruya üzerinde durması gereken sorunların belki de başında sosyal güvenlik sorunu gelmektedir. İşçinin öz malı olan SSK'nın yönetiminde işciler ağırlıklarını duyurmalıdırlar.

SÖMÜRGECİ ÜLKELER EMPERYALİST BİR NİTELİK TAŞIDIKLARINDAN, SÖMÜRGECİLİK DE GENELLİKLE BU DÖNEMİN OLGUSU ZANNEDİLMEKTE VE GİDEREK BUNDAN, "YARI-SÖMÜRGE BİR ÜLKENİN SÖMÜRGECİ OLAMIYACAĞI" ŞEKLİNDE YANLIŞ BİR SONUÇ ÇIKARILMAKTADIR. OYSA, SÖMÜRGECİ BİR ÜLKENİN İLLE DE EMPERYALİST BİR ÜLKE OLMASI DİYE BİR KOŞUL SÖZKONUSU DEĞİLDİR. KENDİSİ DE EMPERYALİZME BAĞIMLI OLAN BİR ÜLKENİN SÖMÜRGELERE SAHİP OLABİLECEĞİ GERÇEĞİ, GÜNÜMÜZDE DE AÇIKLIKLA GÖRÜLMEKTEDİR. PORTEKİZ DIŞINDA, PAKİSTAN-BENGLADEŞ, ETYOPYA-ERİTRE, VB. BAŞKA ÖRNEKLER DE VARDIR.

SÖMÜRGECİLİK VE SÖMÜRGELER SORUNU -3-

Serbest rekabetçi kapitalizm gelişiminin zirvesine ulaşırken sömürgelerden aktardığı kârlarında yardımıyla yeni bir yapı oluşturuyordu : Tekel. Ve kısaca tekelci kapitalizm diye de adlandırabileceğimiz, emperyalizm.

Emperyalizmle birlikte sömürgecilik de yeni bir evreye girdi. Lenin bu evrenin farklılığını şöyle dile getirir: "Dünya sömürge politikasının sıkı sıkıya kapitalist gelişmenin en yeni aşamasına, mali sermaye aşamasına bağlı olduğu özel bir dönemi içinde bulunmaktayız." (Emperyalizm S.91)

Bu dönemde dünya sömürge politikasında olan değişiklikleri kavrıyabilmek için emperyalizmin başlıca önemli özelliklerini bilmek gerekmektedir. Nedir bu özellikleri? "Emperyalizm, tekellerin ve mali sermayenin egemenliğinin kurulduğu, sermaye ihracının birinci planda önem kazandığı, dünyanın uluslararası tröstler arasında paylaşılmasının başlamış olduğu ve dünyadaki bütün toprakların en büyük kapitalist ülkeler arasında paylaşılmasının tamamlanmış olduğu bir gelişme aşamasındaki kapitalizmdir". (Lenin, Emperyalizm S.106)

Emperyalizm dünya sömürge politikasının bir çok eski güdüsünü korurken buna sermaye ihracı için hammadde kaynakları için imtiyazlı bölgeler yani kârlı işletmeler, yeni imtiyazlar, tekel kârları ve iktisadi önem taşıyan bölgeler için mücadeleyi eklemiştir. Tekelöncesi kapitalizmin belirleyici özelliği meta ihracıydı. Sömürgeler de esas olarak geniş tüketim alanlarıydılar, ama emperyalizmle birlikte mal ihracı yerini esas olarak sermaye ihracına bıraktı. Sömürgelere meta ihracı devam etmekle beraber sömürgeler emperyalizm için geniş sermaye ihraç alanları haline geldi. Yirminci yüzyılın başlarından-ki bu yıllar emperyalizmin boyverdiği yıllardır-örnekliyecek olursak İngiliz emperyalizminin en büyük sermaye ihraç alanları Amerikadaki sömürgeleriydi. Lenin'in dediği gibi "büyük ölçüler içinde sermaye ihracı geniş sömürgelerin varlığına sıkı sıkıya bağlıdır" Sermaye ihracı ve bunun araçlarından olan sömürge bankaları mali sermayeye bütün dünya üzerindeki denetimini iyice sıklaştırma olanağını verdi.

Tekeller için sömürgelerin büyük önemi aynı zamanda geniş hammadde kaynakları olmalarından ilerigelmektedir. Tekel yapısı gereği bütün hammadde kaynaklarını kontrol etme eğilimindedir. Bu yüzden emperyalistler sömürgeler için amansızca bir mücadeleye girerler. Kapitalizm geliştikçe hammadde ihtiyacıda artmakta ve sömürgeler üzerinde mücadele kızışmaktadır. Tekeller sadece bugünkü hammadde kaynakları ile değil aynı zamanda muhtemel kaynaklarla da ilgilenmektedir. Bugün birçok eski sömürge uranyum kobalt vb. gibi ihtiyacı kapitalizmin gelişmesinin belirli bir aşamasında ortaya çıkan madenlerle doludur. Emperyalistler ellerindeki ileri teknik imkânlarla mevcut ve muhtemel yeraltı zenginliklerinin bir listesini çıkararak bunlar üzerinde şiddetli bir mücadeleye girerler. Tekel hammadde kaynaklarına sahip olarak bir büyük avantaj daha elde eder. Bu rakiplerinin üzerinde kurduğu üstünlüktür. Hammadde kaynağı üzerindeki tam kontrol-ki bu ancak sömürgelere sahip olmakla mümkündür,-sayesinde tekel rakipleriyle giriştiği mücadelede onları hammaddeden yoksun bırakarak saf dışı edebilir. Ayrıca "tekeller kurarak rakibi saf dışı bırakmak sömürge pazarında daha kolay olmaktadır, hatta böylesi durumları elde etmek sadece bu pazarda mümkündür" (Emp, S.100)

Emperyalizm aynı zamanda sömürgeler üzerinde de tekel demektir, Emperyalizmle birlikte dünya bir avuç ezen ülke çok sayıda ezilen ülke şeklinde bölünmüştür. Sömürgeler sayısı bir elin parmaklarını geçmeyen ülkeler tarafından paylaşılmıştır. Burada şu soru sorulabilir, Eğer emperyalizm sömürgeler üzerinde tekel demekse nasıl oluyorda emperyalizme bağımlı ülkeler bu dönemde sömürge sahibi oluyorlar? Lenin bu soruya cevabı şöyle verir: "Söz konusu küçük devletlerin çoğu kendi sömürgelerini ganimeti paylaşmak için bir araya gelip anlaşamayan büyük kuvvetlerin çıkar çatışmaları ve sürtüşmelerinden ötürü elde tutabilmektedir" Bunun örnekleri çoktur. Portekiz kendisi emperyalizme bağımlı bir ülke iken Afrika'da birçok sömürgesi vardı. Ancak Portekiz sömürgeleri üzerinde esas sömürüyü gerçekleştiren emperyalistler idi. Portekiz sadece bir aracıydı. Kendisi bir yarı-sömürge olduğu halde Dofar sömürgesine sahip olan Umman Eritreyi bir sömürge olarak sınırları içinde tutan Etopya bu konuda gösterilebilecek örneklerden sadece ikisi. Örnek aramak için pek uzaklara gitmeye gerekte yok. Türkiye emperyalizme bağımlı olup ancak Kuzey Kürdistan'ı da sömürge boyunduruğu altında tutan bir ülkedir.

Serbest rekabetçi kapitalizmin gelişmesinin zirveye ulaştığı yıllar (1860-1880) sömürge fetihlerinin alabildiğine hızlandığı yıllar olmuştur. Emperyalizm dönemine gelindiğinde dünyanın toprak bakımından paylaşılmasının tamamlanmış olduğunu da görmüştük. Ancak bu emperyalistlerin kendi sömürgelerinden başkasına göz dikmeden barış için de yaşayacakları anlamına gelmez. Kapitalizmin ülkeden ülkeye değişen gelişme hızı bazılarının daha hızlı gelişip yeni kaynaklara pazarlara ihtiyaç göstermesi, diğerininde sofradan kalkma niyetinin olmaması çözümü bir tek şekilde mümkün kılar. O da savaştır. Sömürgeler emperyalizm döneminde yeniden paylaşılmayı bekleyen ve bütün kanlı oyunların üzerlerinde oynandığı geniş alanlar olmuşlardır. Emperyalizm sömürgeler üzerinde giriştiği bu paylaşım savaşlarında sömürgelerin ezilen halklarınıda birbirine kırdırır. 1. ve 2. yeniden paylaşım savaşlarında İngiliz Fransız ordularındaki Hintli Güneydoğu Asyalı sömürge askerleri Afrika çöllerinde kardeşleriyle boğazlaşmak zorunda bırakılıyorlardı. Daha sonraları Fransız orduların daki sömürge askerleri bir başka sömürgenin, Cezayir'in bağımsızlığa kavuşmasını engellemek için döğüşüyorlardı. Bugünde birçok emperyalist ve sömürgeci orduda sömürge ülkelerin insanları yer alır. İngiliz emperyalistlerinin 1974'de büyük reklamlarla Kıbrıs'a yolladığı Gurkalar Uzakdoğunun bir adasından gelmiş sömürge çocuklarıdır.

Sömürgecilik emperyalistler için aynı zamanda kendi ülkelerinde gelişecek işçi sınıfı hareketine karşı bir emniyet sübabıdır. Emperyalist burjuvazi sömürgelerden kendi işçilerinden elde ettiği kârın çok üstünde kâr elde etmektedir.

Ve bunun ufak bir kısmını ülkesindeki işçi sınıfının satılık önderlerinin önüne atmaktan çekinmez. Bilir ki işçi sınıfının bir kesimini burjuvalaştırarak egemenliğini daha uzun bir süre sürdürebilecektir. Sömürgelerden elde edilen yüksek kârlar proletaryayı sömürgeci şoven milliyetçilik duygularıyla zehirlemek için gerekli maddi ve ekonomik temeli hazırlamaktadır.

Emperyalizmin bu azgın sömürge siyaseti kendi karşısındaki gücü de geliştirecektir. Sömürgelerde ulusal ve demokratik talepleri savunacak ve elde edecek yeni güçler ortaya çıkmaktadır. Ekim Sosyalist devrimi ile birlikte ulusal sorun tek tek ülkelerin iç meselesi olmaktan çıkıp ulusların ve sömürgelerin emperyalizmden kurtuluşu genel sorunu haline gelmiştir. Bunun başlıca nedenleri: a) Emperyalist savaş sırasında, savaşçı güçlerin gerekli insanları sağlamak için sömürgelere başvurması, bu halkları kurtuluş mücadelesi yoluna sokması b) 1. Emperyalist paylaşım savaşı sonrasında sömürge ve yarı-sömürgelerde ulusal kurtuluş savaşlarının ortaya çıkması; bu ulusal kurtuluş mücadelelerinin diğer sömürge ve yarı-sömürgelerde sempati uyandırması ve onları da kurtuluş mücadelelerine yöneltmesi, c) Emperyalist zincirin en zayıf halkasından Rusya'dan Ekim Devrimi ile kopması ve doğan sovyetik Rusya'nın tüm ezilen halklara ve sömürgelere kurtuluşun yolunu göstermesi olmuştur. Bu süreç içerisinde doğunun geniş sömürgeleri mücadeleye atılmış Ekim sosyalist devriminin gösterdiği yoldan birçok sömürge emperyalist zincirden kopmuşlardır.

Ekim devriminden bu güne birbiri ardına mücadeleye atılan sömürgeler ve ezilen halklar her yeni günün şafağında emperyalizmin şahdamarına bir darbe daha vurmaktadır. Onu tümüyle mezara yatıracakları günün özlemiyle bugün de Afrika'da, Asya'da Latin Amerika'da birçok sömürge ve ezilen ulus ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini sürdürmektedir.

Gelecek bölümde sömürgelerin ve sömürgeciliğin genel özelliklerini anlatmaya çalışacağız.

MUSUL HAPİSANESİNDEKİ ÖLÜM HÜCRELERİNDEN MEKTUP

Aşağıdaki mektup, çok sayıda Kürt devrimci yurtseverinin idam edildiği veya ölüm cezası aldığı ve idam edilmeyi ölüm hücrelerinde bekledikleri Musul Hapishanesinden dışarıya kaçırılmıştır.

Uluslararası kamuoyu vakit geçirmeden bu canları kurtarmalı.

Musul zındanlarından kaçırılan mektupda şöyle deniyor:

"İlk önce, kardeş tutuklular adına selamlarımızı yolluyoruz dışarıda bizi unutmayacağınıza güvenerek.

Çok sevdiğimiz Kürdistan için mücadele verdiğimiz ve Gala Diz, Halabja ve Süleymaniye'deki halkımızın, şehitlerimizin çabalarını saygıyla andığımız için buradayız.

Süleymaniye'de 10 Kasım 1977'de tutuklandık. Bizden 10 kişinin tutuklanmasının sorumlusu bir ihbarcıdır. 13 Kasım 1977 gecesi askeri bir helikopterle Kerkük'e gönderildik. Yol boyu kelepçelendik. Kerkük'te askeri garnizonun merkez komutanlığına götürüldük. Orada 3 gün tutulduk. Geceleri sorguya çekildik, ve serbest bırakılacağımız eve gönderileceğimiz söylendi. Daha önceleri sorgulamaları duymuştuk, salınacağımız haberine sevindik. 18 Kasım 1977'de Kerkük'deki "Merkezi Araştırma"ya gönderildik. Hemen işkencelere başladılar, önce dövüp sonra her yerimizi tekmeleyerek. Cezaevi hücrelerinden birine götürüldüğümüzde 7'i başka Kürt yoldaşın da orada olduğunu gördük. İlk başta bu görüntü bizi korkuttu. çünkü onların bize işkence edecek kişiler olduğunu düşündük. İnsani görünüşlüydüler. Gerçekte oldukça garip bir durumdaydılar. Hayaletleri andırıyorlardı. Hücreye girince selamladığımızda bizi ihtiyatla karşıladılar ve hiçbir şey söylemememizi ihtar ettiler. Gerekenler verilmeden -ayakkabı, battaniye, ve elbiseler- tutulduk orada. Her an sessiz durmaya zorlandık. Günde iki kez tuvalete gitme iznimiz vardı. Her sabah saat altıda biraz ekmek verildikten sonra sıradan dövmeye başlıyorlardı. Cezaevi hücresinde konuşmadan oturmak zorundaydık. Sigara içmemiz bile yasaktı. Saat 2-3 arasında faşistlerin dayağından, ve hakaretlerinden kurtulabilmek için bütün işlerimizi, yemek yemek vb. gibi hızla yapmak zorundaydık.

İşkence yöntemlerine ve zorla alınan itiraflara gelince!

"Merkezi Araştırma"da (Kerkük)de herkes eninde sonunda "itiraf" ediyordu. Kurbanın ayakları kaldırılıp hapishanenin balkon sütunlarına bağlandıktan sonra 6- 7 asker dayağa ve işkenceye başlıyordu. Bu korkunç muamele sabahın erken saatlerinden gün ortasına kadar 3-4 kez yineleniyordu. Kurban bunun ardından hapishanenin beton avlusunda bazı askerlerce falakaya çekilmiş ve tekmelenmiş olarak şişmiş kan oturmuş ayaklarla koşmaya zorlanıyordu.

Kerkük'ün "Merkezi Araştırma"sında 22 kişiydik. 31 Aralık 1977 cumartesi günü adı kötüye çıkmış Baas özel mahkemesine çıkartıldık. Kendimizi savunma olanağı verilmedi bize, yalnızca boş kağıtları imzalamaya zorlandık ve ben de dahil olmak üzere 22 den 16 mız ölüme mahkum olduk. Bu 16 yurtseverin içinde biri "Kazım Abbas" adlı bir arap yoldaştı; 11-12 Şubat 1978 gecesi 06.00 da kurşuna dizildi. "Faysal Kadır Wels" adlı, Hewler (Arbil)'den bir yoldaş Süleymaniye'den "Mustafa Raşit Mahmut" yoldaşta bizimle ölüme mahkum edilmişti.

......Halabja bölgesinden "Tahsin Hama Amin Faraj" ve "Amin Hüseyin Mahmut" adlı iki yoldaşa da ölüm cezası verilmişti. 42 gün önce ölüme mahkum edilmiş olan 10 yoldaş bu mektubun yazıldığı sırada halâ yaşıyorlar. Adları, Abdullah Hasan, Kadir Mahmut Kadir, Ahmet Kake Hasan, Hama Muhammed Abdullah, Latif Kerim Hamad, Mam Resul Muhammed Gafur, Hasan Resul Ağa, Kadir Resul Mahmut, Osman Şefik Faraj, Muhammed Abdullah İsmail.

Kerkük'de ölüme mahkum edildikten sonra 2 Ocak 1978 de Musul cezaevine gönderildik. Orada içlerinde "Cemal Koşnow" ve "Cemal Raş" ın da bulunduğu 18 yoldaşa rastladık. Bunlar 28 ocak 1978 de 4 yoldaşla birlikte öldürüldüler: Aziz Abdullah, Sabır Salih, Kerim Muhammed Salih, Hama Amin Hacı Hawez Halit Muhammed Hiyol.

20 Ocak 1978 gecesi aşağıdaki yoldaşlarda öldürüldü: Ömer Kayyat, Ömer Abdullah Şirvan, Abdullah Kadir Sayyık, Bekir Hafız Ahmet, Abdullah Muhammed Kadir Hama Pirot Şeyh.

4-5 Şubat 1978 günü geceyarısı 12 de Abbas Aziz Abdullah yoldaş idam edildi.

11 Şubat 1978 gecesi kurşunlanan "Kazım Abbas" yoldaş Kerbela'dan bir Arap yurtseveriydi. Irak Kürdistan'ı demokratik devrimi için hayatını verdi.

ÖLÜM HÜCRELERİ
11-12 Şubat 1978 gecesi
Musul hapishanesi.

★★★★★★★★★★★★★★★★

CHE HALKLARIN MÜCADELESİNDE YAŞIYOR

9 Ekim 1967: Ernesto Che Guevara'nın Boliv-ya'da CIA ajanlarınca öldürüldüğü gündür.

Che yoldaş, bütün hayatını devrime adamış, proleter enternasyonalizminin 1960-1970'li yıllarda kişisel simgesi olmuştur. O Asya, Afrika, Latin Amerika'nın işçi sınıfları ve ezilen halklarının baskı, sömürü ve zulümden kurtuluşunun tek yolunun devrim olduğuna, emperyalizme karşı dünyanın dört bir yanında isyan bayrağını yükseltmenin gereğine inanmış ve bu yolda savaşırken şehit edilmiş yılmaz bir proleter sosyalist savaşçıydı. O'nun "İki, üç daha fazla Vietnam"parolası ve bu uğurdaki kavgası, ölümünden bu yana geçen 10 yıl içinde bütün ülkelerin devrimcilerinin şiarı olmuştur.

Arjantin'li bir devrimci olarak, Fidel Castro ile birlikte Küba halkının Amerikan emperyalizmi ve oligarşik diktadan kurtuluş mücadelesine önderlik etmiş, savaşın en çetin günlerinde yılmak bilmez cesareti, devrimci alçak gönüllülüğü, devrime sarsılmaz bağlılığı ve davranışlarıyle bütün yoldaşlarına örnek olmuş ve Küba halkının ve devrimcilerin büyük sevgisini kazanmıştır.

O, emperyalizmin (özellikle de ABD emperyalizminin) bizim gibi yarı-sömürge ülkelerde içsel bir olgu olduğunu iyi kavramış ve yerli egemen sınıflara karşı mücadelenin her zaman emperyalizme karşı da bir mücadele olduğunu anlatmıştır.

Küba'dan ayrıldıktan sonra, aralarında bir süre kaldığı Afrika devrimcileri ve Afrika halklarının kurtuluş mücadeleleri onun üzerinde en çok durduğu konulardan biri olmuştur. Son yıllarda Afrika'da zafere ulaşan bir dizi bağımsızlık kavgası ve günümüzde de süregelen devrimci savaşlar CHE'nin uğruna hayatını verdiği devrimci davasının bayrağını daha yükseklere kaldırmaktadırlar.

CHE Yoldaş, sınıfsız, sömürüsüz, özgür bir dünya için bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolunda savaşan bütün dünya halklarının kalbinde yaşıyor, yaşayacak.

BU KÖŞENİN KAHRAMANI

İŞÇİ MEHMET

sabırlı olmayı da bilir elbet.

Mehmet kafasındaki soruların kiminden kurtulmuş, ama buna karşılık yeni yeni sorularla dolmuş olarak Yılmaz Usta ile Erdal'ın arkasından kahveden çıktı. İkisi konuşurken söze karışmamış, sürekli susmuştu. İşler karışıyordu gitgide. Çalışmaları, hem de yasal çalışmaları bile çeşitli engellerle çelmelenirken bir de bu Mahmut denen adamın ajanlığı çıkmıştı. Mehmet Yılmaz Usta'nın ağırdan alışına bir anlam veremiyordu. Tamam, öfkeyle, duygularla iş yapmak onlara yakışmazdı, ama aralarına girmiş bir haini de cezalandırmayacaklar mıydı yani! O ya da bu yapmayacaktı bu işi elbet, ama yetkili bir organ, yetkili bir kurul da çıkıp Mahmut'a "gel bakalım buraya!" demeliydi her halde. Mahmut'u anımsamaya çalıştı. Bir yerlerde, toplantılarda falan görmüş olmalıydı onu, adını bilmiyordu demek ki. Erdal ayrılınca bunu da soracaktı Yılmaz Usta'ya. Nasıl bir adamdı acaba bu ajan denen yaratık! Hem de önemli yerlere gelene değin iyi saklamıştı kendini doğrusu...

Peki gerçekten ajan mıydı bakalım? Yok, bütünüyle suçsuz olamazdı ama, belki sonradan satılmıştı, kim bilir... Nasıl satılır bir insan? Neyle satın alınır? En çok sevdiği, özlemine dayanamadığı bir şeyle değil mi? Adamına göre değişir bu öyleyse. Kimi paraya aşırı düşkündür, önüne yığınla para sürerler... Kimi buyurma tutkusundadır onu buyurabileceği yerlere getirirler. Daha? Dahası bir yığın çıkar sağlanabilir işte. Önemli olan çıkarın büyüklüğü ya da çeşidi değil de, bir insanın inandığı, uğruna bir süre olsun emek verdiği, can koyduğu kavgaya ihanet edebilmesi. Mehmet bunu anlayamıyordu birtürlü. İhanet eden biriyle tanışmamıştı şimdiye değin. Şu Mahmut'u merak etti bayağı. Görmek istedi. Bir yolunu bulup görmeliydi bu haini. Nasıy uyuyabiliyordu geceleri? Arkadaşlarının arasına ne yüzle gelip oturabiliyor, onlarla nasıl konuşup dertleşebiliyordu?

Köşeye geldikleri zaman durdular. Erdal ayrılmadan elini candan sıktı. Mehmet de sevmişti bu çocuğu. "Ulan, kız kardeşine abayı yaktın, onun için oğlanı da sevdin, değil mi!" diye içinden kendiyle alay etti aklınca. Ama ne denli saklamaya çalışırsa çalışsın gerçekten Lale'ye fena tutulmuştu. Bir daha iç çekti. Yılmaz Usta'nın sesiyle kendine geldi.

YILMAZ-Ne daldın gene Memet, yürü bakalım gidiyoruz.

MEHMET-Şimdi nereye gidiyoruz usta, bana da söyle artık.. Çocuğun yanında sormadım, ama neler oluyor, bana hiç anlatmadın...

YILMAZ- Haklısın Mehmet, ama benimde kafam çok karışık, inan. Biliyorsun Mahmut'un muhbir olması söz konusu...

MEHMET-Ne muhbiri Usta, düpedüz ajan desene şuna. Hem sana soracağım yığınla şey var. Her şey Metin Bey'in söyledikleriyle başladı. Bir şey anlıyorsam arap olayım... Yahu adamın söylediklerini sana ben anlattım, ama ondan sonra olanlar karşısında aptallaştım be Usta!

YILLMAZ-Yahu benim ömrüm size sabır tavsiye etmekle mi geçecek! Bir kez Mahmut'un suçlu olup olmadığını henüz kesin bilmiyoruz. Emin değiliz yani. Sonra ajanlık başka, muhbirlik başka. Bu adam başından beri görevliydi de, bu işlere görevle mi girdi; yoksa sonradan bir çıkar uğ

DEVAMI Sayfa : 5'de

NİKARAGUA:

SANDİNİSTA HALK KURTULUŞ CEPHESİNİN SİYASİ-ASKERİ MÜCADELE PLATFORMU

FRENTE SANDINISTA DE LIBERACION NACIONAL
DIRECCION NACIONAL
FSLN

BU SAYIMIZDAN İTİBAREN SANDİNİSTA ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİ (FSLN) NİN "SANDİNİST HALK DEVRİMİNİN ZAFERİ İÇİN SANDİNİST HALK KURTULUŞ CEPHESİNİN GENEL SİYASİ-ASKERİ MÜCADELE PLATFORMU" BAŞLIKLI YAZISINI BASMAYA BAŞLIYORUZ. NİKARAGUA'DA DEVRİMCİ MÜCADELENİN YÜKSELDİĞİ BUGÜNLERDE FSLN' NİN KENDİSİNİ TANITAN BÖYLE BİR YAZISI NİKARAGUA'DA GELİŞEN OLAYLAR KONUSUNDA IŞIK TUTUCU OLACAKTIR.

ÖNSÖZ

Somoza ailesinin "hanedan diktatörlüğü" Nikaragua halkını 40 yıldan fazladır baskıaltında tutuyor. Nikaragua halkının en temel insani hak ve özgürlükleri, sorumlulukları öylesine gaspedilmiştir ki, bugün Somoza rejimi özgürlük ve adaletten yana olan dünya halkları tarafından mahkum edilmiştir.

Nikaragua halkı kendisini baskı altında tutan bu sisteme rağmen, gaspedilmiş haklarını kazanmak için cesaret ve yurtseverlikle karşılık vermektedir. Diktatörlüğün barışçıl yollarla devrilmesinin mümkün olmadığını gösteren halkın sayısız deneylerinden sonra Sandinista Ulusal Kurtuluş Cephesi (FSLN) halkımızın genç ve yaşlı en iyi unsurlarını birleştirerek elde silah Somoza diktatörlüğünü devirmek üzere halkımızın öncüsü olmuştur. FSLN'nin formüle ettiği isyanı seçmenin kökleri sadece tarihi olgularda ve Nikaragua halkının mücadele geleneğinde değildir. Fakat aynı zamanda ABD emperyalizminde, onunekonomik ve kültürel baskısında, Somoza diktatörlüğünün doğurduğu kötülüklerde, baskı ve sömürünün nesnel koşullarındadır. Askeri diktatörlük halkın değişik kesimlerinin özellikle işçi ve köylülere karşı şiddet ve terör uygulayan devlet aygıtını besleyen güçtür. Askeri terör ve şiddet kitle katliamlarında köylü kadınlara tecavüzde, vahşi işkencelerde ve mahkumların son derece kötü hapishane koşullarında insafsız yağmur altında aç ve çıplak tutulduğu toplama kamplarında da açığa çıkmaktadır. Nikaragua'da devrimci şiddet gerçek birdeğişime ulaşmak için kalan tek alternatiftir.

Katolik kilisesine mensup kişilere polis zulmetmekte, halkın saygı gösterdiği rahiplere güvenlik kuvvetleri merkezlerinde işkence yapılmaktadır. Aydınlara, gazetecilere, üniversite profesörlerine benzer şekilde baskılar uygulanmaktadır.

Onlar için ve onlarla birlikte FSLN, zalim Somoza diktatörlüğüne karşı kaçınılmaz olarak devrimci iç savaşa yol açacak şartları hazırlamaktadır. Bu nedenle Sandinista Cephesi kitlelere dayanan tarihsel geçmişiyle ulus çapında yayılmakta olan bir gerici terörün baş hedefi oluyor. Son 16 yıl boyunca, FSLN Augusto C. Sandino tarafından başlatılan yurtsever mücadelenin bir devamı olduğunu sadece sözleriyle değil aynı zamanda eylemleriyle ispat etmiştir. Ve Sandinista Cephesi zalim diktatörlüğü yıkmak ve yerine çoğunluğun çıkarlarına hizmet eden bir demokrasi kurmak doğrultusunda çalışmaktadır.

Bu belgeyi yurdumuzun kurtulması için canlarını feda etmeyi göze almış Nikaragua'lı savaşçılara, döktükleri kanları yolumuzu aydınlatan tüm şehitlerimize ithaf ediyoruz.

FSLN

KISA BİR GİRİŞ

Tarihi öncüsü Sandinista Ulusal Kurtuluş Cephesi tarafından birleştirilen ve yönetilen Nikaragua halkının bugünkü mücadelesi, mücadele tarihinin en yüksek ve en devrimci ifadesidir. Bu mücadele 19. uncu yüzyılda Yanki genişlemeciliğine, ve 20. inci yüzyıldaki emperyalist egemenliğe karşı yurtsever kurtuluş mücadelesinden kaynaklanır.

1821 de İspanyol sömürgeciliğine karşı bağımsızlığın kazanılmasından hemen sonra, ülkemiz, ortaya çıkan ABD kapitalizminin değişik politik ve stratejik istekleri için önde gelen bir hedef oldu. Sandinist lider Carlos Fonseca'nın işaret ettiği gibi: " Nikaragua dörtyüz yıldır yabancı saldırganlık ve sömürüden acı çeken bir ülkedir. Latin Amerika'daki diğer ülkelerle beraber Nikaragua İspanyol egemenliğinin bir kurbanıydı. 1893'e kadar 150 yıl süren Atlantik kıyısındaki İngiliz yönetiminin de acısını çekmiştir. Aynı zamanda Nikaragua ABD'nin siyasi saldırganlığının da ilk kurbanlarındandır.

Özgürlük bayrakları halkımızınkanı ve teri pahasına kuşaktan kuşağa geçirilmiştir - 1856 (1) köle sahibi yankilere karşı verilen Ulusal Savaştan bugünkü mücadeleye kadar.

1856'da "Yanki soygunclarına karşı savaş", 1930'larda "yaşasın Sandino" ve son yıllarda "Ya özgürlük ya ölüm" haykırışlarıyla halkımız yerli ve yabancı sömürü ve baskıdan tamamen ve son olarak kurtuluşunun sağlam temellerini inşa etmektedir.

Bu belge Sandinista halk devriminin kuruluşunun tarihi bir çözümlenmesi ve Sandinista Halk devriminin genel çizgisiyle başlayarak devrimci hareketimiz için bugünkü mücadelenin genel çizgisini özetlemektedir.

Tarihi gelişim sürecimizi kavrayarak Nigaragua halkının devrimci öncüsü; Sandinist Halk Kurtuluş Cephesinin bugün için önümüze koyduğu strateji ve taktikleri daha iyi anlayacağız.

Bu belge, Sandinista Cephesinin 1960'dan beri süregelen devrimcipratiğinin bir sonucu olarak yazılmıştır. Bu yıllar süresindeki değerli siyasi, askeri ve örgütsel deneylerimizden kaynaklanmaktadır ve halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluşuna giden yolda bize rehberlik etmesi amacı güdülmüştür.

SANDİNİST HALK DEVRİMİNİN TARİHİ BİR ANALİZİ

ABD 1909 yılında Nikaragua'yaaskeri bir müdahalede bulundu. Böylece 1893'te Zeleya ile başlayan ve ABD'nin orta Amerika'daki mutlak kontrolüne açık bir tehlike oluşturan Liberal burjuvazinin reformist işlemlerine şiddet yoluyla son verdi. (2) ABD emperyalist egemenliğine bağımlılığı pahasına da olsa muhafazakâr oligarşi, ülkede siyasi hegemonyasını yeniden kazandı.

1909'dan 1926'ya kadar Muhafazakâr oligarşi devlet üzerindeki mutlak kontrolünü sürdürdü. Tarım burjuvazisi ekonomik açıdan egemen ve en ileri sektör olduktan sonra bu gücü kendisi için talep etti. Ancak bunun gerçekleşmesi 1926'dan sonra tarım burjuvazisinin kendisini yanki emperyalizminin Nikaragua-daki manevraları için en uygun sosyal taban haline dönüştürmeyi başarmasından önce değildir.

Muhafazakâr oligarşinin politik güçler dengesindeki hakim rolü 1926 da Liberal burjuvazi tarafından yenilmesiyle sona erdi (3) 1934 de Sandino'nun öldürülmesinden sonra ABD ve daha önceleri yaratılan Ulusal Muhafızlarca (4) desteklenen Liberal burjuvazinin önderliğini ve kapitalist kalkınma yolunu kabul etti.

Geniş bir anti-emperyalist ve anti-oligarşik halk desteği bulan 1926 savaşı karşı devrimi doğurdu. Bunun nedeni 1909 dan beri halkımızın kucakladığı ve kanıyla savunduğu gerçek liberal davaya ikiside güdük burjuvazinin sembolleri olan Moncado ve Socasa'nın ihanetleriydi. 1912 den sonra Benjamin Zelodonun yurtsever önderliğindeki 13 den fazla silahlı ayaklanma halkımızın odönemdekianti emperyalist ve anti-oligarşik mücadelesini birleştirdi.

Ancak halkın devrimci hareketi genede, ABD müdahalesine ve Muhafazakâr oligarşiye karşı mücadeleleri yeterli bir şekilde birleştirmeyi başaramıyordu. Bu yetersizlik emperyalist ekonomik müdahaleye karşı önemli bir engel olan işçilerin ve özellikle kır proletaryasının bilinç ve örgütlenme seviyesine bağlıydı. Kahve üretimi, kereste ihracatı ve diğer ürünlerin üretimiyle uğraşan bu sektör, yanki müdahaleciliği, toprak oligarşisi ve liberal burjuvazinin oluşturduğu üçlü gerici güç tarafından sonuna kadar sömürülüyor ve baskı altında tutuluyordu.

Fakat bu tam anlamıyla karşı devrimci bir oluşum değildi. Augusto Cesar Sandino'nun şahsında, halkımız kendi zengin anti- emperyalist deneylerini, bu süre boyunca Meksika'da inanılmaz bir şekilde yayılan devrimci proletaryanın fikirleriyle birleştirdi; Anayasa savaşında Bejuco Las Mercedes ve Boaco' da liberallerin muhafazakârlar üzerindeki zaferini belirleyici öncelikle Sandino tarafından yönetilen işçi ve halk güçleriydi. Bu savaştan kesin bir anti-emperyalist niteliği olan sınıf kökenli ve Sandino tarafından yönetilen devrimci siyasi askeri müfreze ortaya çıktı.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

DİPNOTLAR:

1-1856 da Kuzey Amerikalı kaşif William Walker, Nikaragua'yı "fetheden" ve Birleşik Devletlerin diplomatik kabulünü sağlayan bir gezi yaptı. Önce Muhafazakarlara karşı mücadele veren Libarellere yardım eden Walker; bu amaçla muhafazakarların kenti olan Granda'yı ele geçirdi, sonra da kendini Nikaragua başkanı ilan etti. Köle ticaretini yaygınlaştırmak isteyen güney Amerikalı köle sapipleri tarafından desteklendi.

2- Jose Santos Zelaya, 1893'den 1909'a dek liberallerin başkanı. Bir dizi reformlarla burjuva devletin anayasa ve kurumlarını güçlendirerek sömürgeci yapıyı modernleştirmek için çaba harcadı. Ekonomide, kahve ihracı yapan burjuvaziyi palazlandırdı ve başta Birleşik Devletlerden olmak üzere yabancı sermaye yatırımına kapı açtı. Japonlarla Karaip-Pasifik kanalı ve İngiltere'den sağladığı büyük miktar da kredi anlaşmalarıyla; Birleşik Devletlerin kendisini, 1909'da, Birleşik Devletlerin Orta Amerika'da egemenliğinin şartsız destekleyicisi muhafazakar başkan Diaz'ın yerine koyabileceğini planlıyordu. Üç yıllık liberal muhafazakar iç savaş sırasında, 1912'de karaya çıkan 2700 denizci tarafından geçici olarak Liberallerle geri püskürtüldü. 1925'e kadar "Elçilik Muhafızlarından" 120 denizci kaldı. 1913-1924 arası on silahlı ayaklanma ve Amerikan şirketlerine karşı birkaç önemli grev oldu.

3- 1924 de Amerikan danışıklı seçimlerden sonra Liberaller kazanınca Denizciler geri çekildi. Fakat 1920 de (General Jose Maria Mondada önderliğinde) Muhafazakâr grup "meşrutiyetçi" Liberal bir ayaklanma oldu.

Yenilenen iç savaş Muhafazakarlara yardım etmek için Denizcilerin tekrar geri dönmesini getirdi. Fakat Liberalleri yenmeye güçleri yetmedi. Birleşik Devletler barış anlaşması yapmak zorunda kaldı. Tipitapo Anlaşması 1928 de yapılacak Amerikan danışıklı seçimler karşılığında Amerikan elçisi ve General Moncada arasında 4 Mayıs 1927' de imzalandı. Augusto Sandino Liberal ordu içinde anlaşmayı kabul

DEVAMI Sayfa : 5'de

FABRİKALARDAN İŞYERLERİNDEN İŞÇİ HABERLERİ

BOMONTİ PATRONLARI HASTALIK SAÇIYOR

Kom, Hayko, Multiplast gibi fabrikaların sanayi artıkları işçilerin yaşadıkları sokaklara akıtılıyor...

İstanbul Bomonti'de bulunan fabrikalar aylardır, fabrikalarının bütün pisliklerini sokağa akıtmaktalar. Bu ilaçlı, asitli pis sular işçilerin oturduğu mahallelerin içinden geçiyor. Hergün çocuklar bu pis suların içinde oynuyor. Yalnız ve yalnız kârlarını düşünmekte olan patronlar, bu pisliğe göz yumuyor. Bile bile işçi çocuklarını en korkunç hastalıkların pençesine itiyorlar. Belediyenin çok kez yaptığı araştırmada bu pis suların sokağa akmasında Multiplast fabrikasının kusurları saptanmış gerekli uyarılar yapılmış ama bir sonuç halen alınamamıştır.

Birçok sanayi bölgesinde, işçiler, patronların daha fazla kâr hırsı yüzünden, sağlığa aykırı koşullarda fabrikalarda çalışırlar. Bu yetmezmiş gibi fabrikalardan dışarı atılması gereken pis sular, patronların ceplerinden para götüreceği için, kanalizasyonlara bağlanmaz ve gelişi güzel dışarı atılır. Bunun sonucu işçi ve emekçi sınıfların oturduğu mahallelere akan bu sular, onların ailelerinin ve çocuklarının hastalanmasına ve ölmesine neden olur. Ama bu durum patronları hiç mi hiç ilgilendirmez; onlar işçilerin sırtından kazandıkları paralarla, Avrupadan döşenmiş villalarında boğaza karşı Amerikan viskilerini yudumlarlar.

Bu sorun kapitalist sömürü düzeninde, Türkiye halklarının binlerce sorunundan biridir. Bu düzen değişmedikçe pis, mikroplu sular işçi ve emekçi mahallelerinden akmaya devam edecektir. Patronların boğazlarını sıkacak ve Türkiye halklarının kurtuluşunu sağlayacak olansa, proletaryanın devrimci partisinin önderliğinde gerçekleştirilecek olan anti-oligarşik demokratik halk devrimidir.

HERBOY VE MEVSİM İŞÇİLERİ ZEHİRLENDİ

İSTANBUL

Herboy çamaşır fabrikası ve Mevsim Triko aynı patrona (Rahmi Yılmaz a) bağlı iki işyeridir. Herboy'da 350'si kadın olmak üzere 500, Mevsim'de 22'si erkek 122 işçi çalışmaktadır. 29 Eylül Cuma günü Tüm-Tekstil-Der yöneticileri Herboy'da zehirlenen işçi arkadaşları hastahaneye kaldırmışlardır.

"Gözü kârdan başka bir şey görmeyen patronun kasıtlı ihmali sonucu zehirlenmeler sık sık olmaktadır. Mevsim'de bir hafta önce de çıkan kötü yemekler yüzünden bir zehirlenme olayı olmuştur. Bu zehirlenme yüzünden taburcu olan işçiler işe başladıkları ilk gün yine hastahanelik olmuşlardır. Herboy'da da bundan uzun süre önce üç kez zehirlenme olmuştu. Patron işçilerin sağlık durumlarının bozulduğunu bildiği halde gerekli önlemleri almamış, yemekhanenin durumunu düzeltme yolunda hiç bir girişimde bulunmamıştır. Mutfaktaki böceklere karşı bilinçsizce yapılan ilaçlamalar da bu zehirlenmelerde etken olmaktadır. Bir salgın hastalık olduğunda işçiler viziteye muayeneye çıkarılmamakta, hastabakıcının verdiği haplarla durum geçiştirilmeye, ört bas edilmeye çalışılmaktadır.

İşçilerin birlik olup, kendisine karşı çıkacaklarından korkan Patron Rahmi Yılmaz 6 ay önce her iki işyerinden toplam 5 temsilciyi işten çıkarmıştır.

İşçiler bundan bir süre önce direnip, servis arabası almışlardır. Bundan sonra da iş koşullarını düzeltmek ve sosyal haklar almak için mücadele edeceklerdir.

TEK GIDA İŞ'E TEPKİLER ARTIYOR

RİZE

Kısa adı Tek-gıdaiş olan, Türk-İş'e bağlı, Türkiye Tütün Müskirat ve Yardımcı İşçileri Sendikası ile Çay-Kur Genel müdürlüğü arasında "toplumsal ihanet anlaşması" çerçevesinde imzalanan sekizinci dönem toplu iş sözleşmesine mevcut ya- [illegible] salara aykırı bir biçimde koyulan 146.madde uyarınca enaz 248, en fazla 480 liralık kesinti yapılacaktır. Sendikanın haraç kesintisine karşı yoğun tepkiler gelişmektedir.

Bu madde gereği on günlük fark tutarı bürütü üzerinden vergilendirilip bu vergi yükleri de işçiye yüklenirken; "Sosyal tesislerin bitirilmesi" gerekçesiyle zorla kesinti yapılmak istenmesi üzerine sayıları binleri aşan işçiler Çay-Kur ve Tek-Gıda iş'e gönderdikleri dilekçelerde yazılı izinleri olmaksızın kesinti yapılmamasını aksi taktirde işveren ve sendikayı mahkemeye vereceklerini bildirmişlerdir.

İşçiler, yakın bir tarihte, toplamı otuz milyon lirayı bulan, bu kesintilerin durdurulması için miting de yapacaklarını söylemişlerdir.

Sarı sendika Tek-gıda iş ise yayınladığı bildirilerde, "özürü kabaha- [illegible] tinden büyük" olarak, bu kesintilerin uzun zamandan beri yapıldığını ve bunun ona tüzük hükmü olduğunu söylemektedir.

İşçiler ise "Biz Ana Tüzük, Baba tüzük bilmeyiz. Onlar temsilcileri seçtiler, temsilciler onları seçtiler; Sonra oturup işçinin elindeki bir lokmanın da nasıl alınacağının hesabını yapmışlar. Bu bizi ilgilendirmez. Hele hele sosyal konut adı altında sendika beyleri için yapılacak tatil köylerine bizim verecek paramız yok. Çayeli'nin Büyükköyünden, Rize'den işçi kalkıpta tatil köyüne gidecek onu bizim külahımıza anlatsınlar" demektedirler.

Adana tekel sigara fabrikasında faşist saldırılar

Faşistler, Adana Tekel Sigara Fabrikası(nda geliştirilen anti-faşist mücadeleyi engellemek için son günlerde Adana genelinde estirdikleri faşist terörün bir parçasını da tekel sigara fabrikasında uygulamaya giriştiler. İlk saldırılarına 19.9. 1978 günü gündüz fabrika önünde bulunan çay oca- [illegible] ğında oturan devrimci işçiler üzerine otomatik silahlarla ateş açarak başlamışlardır. Atılan kurşunlar rastlantı sonucu oradan geçmekte olan at arabasının atına isabet etmiş ve işçiler bir katliamdan kılpayı kurtulmuşlardır. Olay üzerine devrimci işçiler fabrikayı boşaltıp faşistleri kovalamışlardır. Oligarşinin resmi köpekleri faşistleri yakalamışlar daha sonra "ülkücü" olduklarını öğrendiklerinde kaçmalarına yardımcı olmuşlardır. Bir kere daha faşist-polis işbirliği ortaya çıkmıştır.

Bununla yetinmeyen ağzı salyalı faşist köpekler aynı gece devrimci-demokrat-ilerici işçilerin oturduğu, fabrika karşısındaki sendika lokalini bombalamışlardır. Bu saldırılar sonunda da devrimci işçileri yıldıramamışlardır. Faşistler devrimci kanı görmek istiyorlardı. Bu amaçlarına ulaşmak için 20.9.1978 günü fabrika içerisinde 08.-16.00, 16.00 - 24.00 vardiyalarının değişimi [illegible] sırasında bir devrimci işçiye saldırarak bıçakla ağır yaralamışlardır. Bu saldırı üzerine devrimci işçilerin aktif tavır alışlarıyla anladıkları dilden cevabını almışlar, ve kuyruklarını arkalarına kıstırarak kaçmışlardır. Faşistler atıldıktan sonra işçiler fabrikayı işgal ederek müdür istifa, kahrolsun faşizm, Faşizme karşı omuz omuza sloganlarını polisin engellemelerine rağmen haykırarak bir forum düzenlemişler, faşizmi lanetleyip bu saldırıların kendilerini yıldıramayacağını ve anti-faşist mücadeleyi sonuna kadar kararlı bir şekilde sürdüreceklerini söylemişlerdir.

Tekel işçileri bu eylemleriyle mücadelenin burada bitmediğinin bilincindedirler, bu eylemlerinde anti-faşist birliği sağlayarak Faşizme Karşı Omuz Omuza sloganını hayata geçirmişlerdir.

2 FAŞİST İDEOLOJİNİN FELSEFESİ İDEALİZMDİR

Bu ideolojinin temeli özünde burjuva ideolojisi olduğu için- tarihi sınıflar mücadelesinin bir ürünü değil de milletler mücadelesi olarak görmesi ve felsefesini bu görüş üzerine kurmasıdır. Türkeş şöyle diyor: "Milletler arasında ezeli ve ebedi bir rekabet, mücadele hüküm sürmektedir" (1944 Milliyetçilik Olayı, Alparslan Türkeş, Kutluğ Yayınları, 1975, s.21) Bu görüşü çürütmek için milletlerin ezelden beri varolmadığını ancak kapitalizmin şafağında ortaya çıktığını hatırlatmak yeterli. Türkeş milletler mücadelesini mutlaklaştırdıktan sonra Türk milletine şu yeri veriyor: "Tanrı Türk'ü yenilmek için değil, yenmek için yaratmıştır. Tarihi misyon ve soyumuzda kader bize büyük bir görev yüklemiştir. Bu görev Büyük Türk Devletini, Milliyetçi Türkiye'yi kurmaktır." (9 Işık, s 39) Bundan sonra şu ana fikre ulaşılıyor: "Türk milletinin varlığını koruması, yüceltmesi ve ebedi olarak devam ettirmesi fikrinin üstünde başka hiç bir fikir yer alamaz." (1944 Mil. Olayı, s.22) Buradan da "milletin iç birliği ve iç güvenliği" yani "milli birlik ve beraberlik" gerektiği sonucu çıkarılıyor. Böylece faşizmin en önemli amaçlarına varıyoruz: "Milli birlik" gerekçesi kullanılarak ezilen sınıfların ve ezilen ulusların en küçük bir direnme hareketinin bile ağır bir terörle bastırılması. Türkeş şöyle diyor: "Türk milletinin ve Türk vatanının en büyük düşmanı komünizmdir." (9 Işık, s.114) "Şurasını esefle belirtmek zorundayım ki, bugün ülkemizde millet bütünlüğümüzü parçalama amacını güden aşırı azınlık ırkçılığı ve bölgeciliği akımı vardır. Ayrı bir devlet kurmak, Türk milletini ve ülkesini bölmek isteyen bu hainlere fırsat vermeyeceğiz. Atalarımızın aziz kanlarıyla sulanmış bu kutsal topraklar, insanlık varoldukça, Türk milletinin öz yurdu olarak kalacaktır. Bununiçin gerekirse her çareye baş vuracağız, yenilmeyeceğiz, yeneceğiz ve hainlerin kafaları ezilecektir." (abç) (9 Işık, s.43) Türkeş "Komünizm ve bölücülük" diye adlandırdığı bu hareketlerin nedenini ise fikirler, inançlar olarak göstermeğe çalışıyor: "Bunların" (devrimci gençlerden bahsediyor) "millet için kaybolmalarının sebebi memleketimizin birçok yıllardan beri içine yuvarlandığı fikir ve inanç boşluğudur. İnsanlar inançla, ülküyle yaşarlar, mutlu olurlar ve yükselirler. İnançsız ve ülküsüz bir kimse kendisini boşlukta bulur ve sadece içgüdülerinin tesiri altındaki olaylar içinde sürüklenir, davranışları ve hayatı tesadüflere bağlı kalır." (1944 Mil. Olayı, s.6)

İkide bir ilimden bahsettiği halde bu ideolojinin özünde idealist bir felsefesi olduğunu, toplumsal olayları, bunların ekonomik nedenleriyle değil de bu ekonomik nedenlerin yani altyapının yansıması olan düşüncelerle açıklamaya çalıştığını görüyoruz. İşte bu idealizmin başka bir ispatı: "insanlık... yüksek ahlaki değerlere yönelmedikçe ve vicdanlarda bir denge kurulmadıkça hiçbir siyasi rejim ve hiçbir siyasi doktrin insanlığı mutluluğa götürmeyecektir." (9 Işık, s.82) Aynı idealist düşünceyle Türkeş şöyle diyordu: "İnsanların ruhları, gönülleri ve kafaları bir kaba benzer, içini boş bırakmağa gelmez. Boş bırakıldığı takdirde zararlı veya yararlı ne rastgelirse o dolar." (9 Işık, s.107) Arkasından kafaları doldurmak için milli, Türke özgü olduğu ilan edilen ideoloji; milliyetçilik toplumculuk sunuluyor. Burada özellikle üzerinde durulan hem kapitalizme hem sosyalizme karşı olunduğu; hem marksist sistemlerin, hem faşist sistemlerin hürriyet ve demokrasiyi tanımadığı iddiasıdır: "Sınıfçı sistemlerin birincisi Marksizmdir, ikincisi Kapitalizmdir." "Bizim savunduğumuz Dokuz Işık Sistemi, Türk Milletini sınıflara bölmeden, onu kutsal bir bütün olarak ele alır." (9 Işık, s.85) "Marksizm sözde işçi sınıfının devleti olduğunu iddia etmiş, fakat uygulamada yeni bir bürokrat sınıf yaratmıştır." "Faşist ve nazi sistemler de hürriyet ve demokrasiyi tanımayan diğer totaliter sistemlerdir. Hitler'in Almanya'da uyguladığı nazist sistem, Alman ırkının üstünlüğüne dayanan, diğer ırkları küçük ve aşağılık gören anti-demokratik bir rejimdir." (9 Işık, s.76)

Yukarıda faşist ideolojinin işine gelen her tezi kullandığını görmüştük. Marksizme ve sosyalizme karşı da ilginç bir şekilde "Sovyet sosyal emperyalizmi" tezlerine benzeyen tezler ileri sürüyor: "Devletleştirdikleri mülkiyeti, komünist partisinin kontrolüne vermekle yeni bir sınıf yaratmışlardır. Tarihin en sömürücü, tekelci ve mutlak sınıfı olan bu yeni sınıf, kapitalist toplumlarda bile rastlanmayan bir devlet ve parti burjuvazisi doğurmuştur." (9 Işık, s.87)

Nazizmin ise ırkçı olduğunu söyleyen Türkeş kendilerinin ırkçı olmadığını yalnızca soycu ve Turancı olduğunu (!) iddia ediyor: "Aslolan aynı soydan gelme, aynı millete mensub olma inancıdır. Kalbinde başka bir ırkın gururunu taşımayan, kendisini samimi olarak Türk hisseden ve Türklüğe adayan herkes Türk'tür." (9 Işık, s.42) Türkeş'in yalnızca bu sözlerine bakarak onun ırkçı olmadığını düşünebiliriz; bir de şu sözlerine bakalım: "Mesela bugün bir Yahudi gelir, Türk olduğunu iddia eder Fakat dili Türkçe değildir, gelenekleri Türk gelenekleri değildir, her şeyi başkadır. Böylelerine Türk denmez, denemez" (1944 Mil. Olayı S.76) "Türk milletinin eşsiz bir yaradılışa sahip olduğuna ve kahramanlıkta daha üstün bir millet bulunmadığına iman ediyorum." (1944 Mil. Ol. S.74) "Soy, tabii ve organik bir unsur olduğu için insanların fikri ve fiziki özellikleri yetenekleri birbirinden farklıdır. Türk soyunun değerli bir soy olduğu büyük bilginler tarafından kabul edilmektedir." (abç) (9 Işık, s.42) Gördüğümüz gibi Türkeş-türk soyunun organik nedenlerle üstün bir soy olduğunu söylüyor. Herhalde Hitler'in üstün Alman ırkı anlayışının bundan hiçbir farkı yoktu. Aynı şekilde, "zencilere dahi kendi mukadderatına hakim olma hakkı...tanınır..." derken Türkeş zencileri aşağı görüyor. Tıpkı Hitler'in "'Almanlara zenci muamelesi yapılıyor'" sözleriyle zencileri aşağı gördüğü gibi.

DEVAM EDECEK

TELE TRANS'TA İŞÇİ KIYIMI

Teletrans, Kartal Soğanlıda kurulu, Profilo Holding'e bağlı bir işyeridir. Toplu iş sözleşmesi bir ay önce imzalanmıştır. Maden-İş'in örgütlü olduğu bu iş yerinde patron fabrikayı tam bir çiftlik anlayışı ile yönetmektedir. İşçiler üzerinde "Sıkı Yönetim" uygulamaktadır. Sendika ise bu olaylara seyirci kalınca, iş toplu işçi atmaya kadar varmaktadır.

Sözleşme ertesi yapılan imza töreninde Maden-iş'in 4. Bölge başkanı Adem Karabaş işçilere artık işten işçi atılmayacağı konusunda söz vermiştir, ama toplantıdan bir gün sonra 3 işçi işten[at]mıştır. İşçilerin sendikaya yaptıkları baskı sendikanın harekete geçmesini sağlamış ve yapılan görüşme sonunda patron kararından

DEVAMI: Say:5 St:4

SANAYİ SİTESİ İŞÇİLERİ DİRENDİLER

İSTANBUL

Demir Kapı'da inşaatı süren "Sefer Ağa Sanayi Sitesi"nde 40 işçi haklarını almak için direniye geçti.

İşçileri sigortalı gösterilip primleri verilmemekteydi. İşgüvenliği tedbirlerinin de alınmadığı bu inşaatta işçiler kendi aralarında birleşerekbazı sosyal haklar almak için direnişe geçtiler. Patron işçilerin direnişini kırmak için öncülük yapan işçiyi polise ihbar ederek polis patron işbirliğini bir kez daha gösterdi. Bunun sonucunda işçi kanunsuz yere karakolda bir gece tutuklandı. Direniş kırıldı.

Patron şunu iyi bilsin ki polisle işbirliği her zaman sökmeyecektir. Seferağa Sanayi Sitesi işçileri tüm haklarını mücadeleleriyle alacaklardır.

DEVRİMCİ SANAT

Böyle gelmemiş, ama böyle gider!..

HÜSEYİN ALTUNYA

/GEÇEN HAFTADAN DEVAM/

Ve bu konu bizim için yeni değildir. Z.Sertel, Türkiye'ye döndüğü gün basında yer alan sözlerinde, bu "gerçeği" aydınlatıvermişti.

Taa yürekten bir dilek: Böyle "dost"lardan kendimizi koruyalım...

Gelelim TYS Yönetim Kurulunun açıklamasına...

TYS'nin kararı yanlış değildir, ama eksiktir. Z.Sertel, yalnız "Nâzım Hikmet Kurulu"ndan değil, TYS'den de çıkarılmalıydı. (TYS eski Genel Sekreteri D.Ceyhun'un görüşü de bu doğrultudadır.-Cumhuriyet; 18.eylül 1978). Bunun gerekçesi, N. Nikmet'i "anlatması"nın yanı sıra, (dahada önemli olarak) Stalin'e, Leninizmin bu uygulayıcısına ve o zamanın SSCB'sine saldırması olmalıydı

Aziz Nesin'in TYS Yönetim Kurulunun kararına "katılmama nedenleri"ne gelelim :

1.Sertel'in "anıları daha bitmemiş"-miş! Değişik bir yargıya varabilmek için anıların devamında Sertel'in, ancak; "Bugüne kadar çıkan yazıları ben yazmadım" ya da bir "sanatçı oyunu"yla, "...bir de uyandım ki, anlattıklarım hep rüyaymış!" demesi gerekir. Sanırız bu da olası değil.

2."Büyük sanatçıların yaşamlarındaki bütün ayrıntılar"ı "açıklayacakların başında belge olarak-da tanıklıklar" gelmez! Çünkü, "anı" türünün belge olması bakımından en az değer verilmesi gereken bir tür olması gerekir. Ben de şöyle diyebilirdim: "Nâzım, ölümünden biraz önce Moskova-Kızıl Meydanda babamın koluna girip, 'Sertel'i iyi bir oyuna getirdim. demiş!.." "Alın, işte size "belge" !

3.Yönetim Kurulunun kararı "yazar özgürlüğüne karşı bir davranış" sayılmaz. TYS, üyeleriyle yöneticileriyle ilerici-devrimci bir sendikaysa," ancak belli doğrultuda yazıların çıkmasına" izin vermesi, eğer yapabiliyorsa, TYS için en doğal hak ve ödevdir. Bir yazar, yazılarıyla karşı devrime yardım etmekte "özgürdür"; işte o zaman biz de onu içimizden atmakta "özgür olmalıyız" !

4- A.Nesin bu "nedenler"de de, verilen kararda "kendisinin bulunmadığını" ve "düşüncesinin alınmadığını" söylüyor. (Yoruma aşağıda geçeceğiz.)

6.Büyük bir yazara "yakınlarının sahip çıkma istekleri doğruları ve gerçekleri örtmeye" değil yalnızca, ama çarpıtmaya da "yönelmelidir," "Ve," yalanları yazmak, özgürlük içerisine" (A.Nesin: Cumhuriyet, 18 eylül 1978) giremez.

Aziz Nesin, 11 kişilik Y.K.dan 8 kişininaldığı karara "ne yazıkki..." diye hayıflanıyor ve açıklamasıyla "nedenler"inin dörtyerinde "kendisinin bulunmadığını", "düşüncesinin alınmadığını" söylüyor. Arkasından da, Y.K.üyeleriyle "anlaşamadığını", "bağdaşamadığını", "uyuşamadığını" "anladığını" söylüyor ve "Yönetim Kurulu üyelerini ve kendimi daha özgür bırakabilmek için istifa ediyorum" diyor.

İlk olarak; bildiğimiz kadarıyla G. Başkanın bulunmaması halinde Y.K.toplanamaz diye bir şart yoktur ve ikinci Başkan (Ş.Kurdakul) gerektiği zaman açıklamalar yapabilir.

Sonra; alınan karar (toplantıya katılanlardan) bir'e karşı sekiz çoğunlukla alınmıştır ; örneğin, beş'e karşı altı gibi az bir farkla değil.

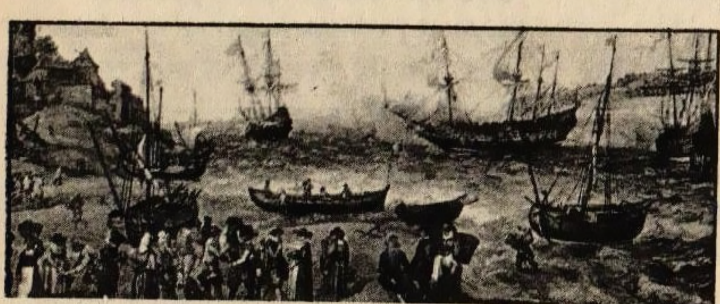
Üçüncüsü; 11 kişilik Y.K.nın, her kararında mutlaka" anlaşması", "Bağdaşması", "uyuşması" sözkonusu değildir. Bu, son olayla "anlaşılan" bir durum değildir.

Dördüncüsü; 8 kişinin kararına' katılamayınca", yönetimden ayrılma tehdidi de "Karar özgürlüğüne karşı bir davranıştır".

Şu "özgürlük" konusu, bize 12 Mart döneminin, ünlü "Özgürlükleri yoketme özgürlüğünü tanımayacağız!" mantığıyla, mevcut "özgürlük"-lerin de kaldırılmak istenmesini (hatta kaldırılmasını) anımsattı.

Bu tartışmalarla ilgili, "büyük üzüntüler duyarak" şöyle bir genel sonuca varmak zorundayız : "Böyle" gelinmeyebilir, ama "böyle" gidilebilir!..

DEVLET » V.İ.LENİN » 6

Sonraları, ticaretin gelişmesi, dünya pazarının ortaya çıkması ve para dolaşımının gelişmesiyle birlikte feodal toplumda yeni bir sınıf, yani kapitalist sınıf doğdu. Sermayenin gücü meta'-emtia alım-satımına ve para gücüne dayanarak ortaya çıktı. Onsekizinci yüzyıl boyunca, daha doğrusu, onsekizinci yüzyılın sonlarından başlayarak ondokuzuncu yüzyıl boyunca, dünyanın her tarafında devrimler meydana geldi. Feodalizm, batı

Avrupa'nın bütün ülkelerinden sökülüp atılmasına rağmen, en son Rusya'dan sökülüp atıldı. Rusya'da 1861'de meydana gelen bir devrimin sonucunda bir toplum biçiminin yerini bir başka toplum biçimi, yani feodalizmin yerini kapitalizm aldı. Ama toplumun sınıflara bölünmüş olması değişmedi, hattâ feodalizmin çeşitli iz ve kalıntıları da tamamen ortadan kalkmadı, ancak genel olarak sınıf bölünmeleri bir başka biçime büründü.

-16-

Sermaye, toprak, imalâthane ve fabrika sahipleri bütün kapitalist ülkelerde daima nüfusun küçük bir azınlığını meydana getirmişlerdir. Üstelik bütün insanların emeğini kendi kontrolları altında tutar, üretim süresi içerisinde, sadece el emeğini, iş gücünü satarak yaşayabilen proleterleri, ücretli işçileri, bütün emekçi kitlelerini baskı altına alır ve sömürürler. Serflik günlerinde ezilen ve baskı altına alınan köylülerin büyük bir kısmı, kapitalizmle birlikte, proleter haline geldi; azınlığı teşkil eden diğer bir kısmı ise işçi çalıştıran ve köy burjuvazisini meydana getiren hali vakti yerinde köylüye dönüştü.

Bu temel gerçek — toplumun köleliğin ilkel biçimlerinden serfliğe, oradan da kapitalizme kadar olan gelişimi — daima göz önünde bulundurulmalıdır. Çünkü ancak bu temel gerçeği göz önüne alarak, ancak bütün siyasal öğretileri bu temel çerçevenin içerisinde düşünerek bu öğretileri doğru değerlendirebilir ve hangi sınıfa ait ol-

-17-

dukларını anlayabilirsiniz Çünkü tarihin bütün bu büyük dönemleri — köleci, feodal ve kapitalist — yüzyıllar, bir yığın siyasal biçimi, farklı siyasal öğretileri, fikirleri ve devrimleri kapsar. Bu yüzden, bu olağanüstü çeşitliliğin arasında, özellikle burjuva bilim adamları ve politikacılarının siyasal

ve felsefi öğretilerine ilişkin olduğu zaman iksadi, siyasal ruhsal, dinsel vb. bütün toplumsal meselelerde doğru yolu ancak toplumun sınıflara bölünmesini ve sınıf hâkimiyetinin biçimlerindeki değişiklikleri incelemekle bulabilirsiniz.

-18-

(Devam edecek)

KURTULUŞ

İlk ateş açan ölen devrimci olsaydı. Sonuç değişirmiydi. Onarılmaz hata ortadan kalkarmıydı. Ölen devrimci geri gelirmiydi. Hayır. Öyleyse doğru devrimci tavır bu olaylara yol açan ortamı ortadan kaldırmaktır.

Doğru devrimci tavır bu olaydan doğru dersi çıkarmak, bu nefret ve kin ortamına son vermektir. Proletarya sosyalistlerin düşen tavır in Türkiye genelinde ve [illegible] se gene aynıdır. Bu olay üzerine doğabilecek her türlü nefret ve kin ortamını bastırmak gerekir. Ve ısrarla bir kere daha, bin kere daha Adana'da onarılmaz hatayı işleyenler doğru mücadele tarzına çağrılmalıdır. Soğukkanlı ve metin olmalıyız.

Mustafa Ertan yoldaşın anısı bize yol göstermelidir. Onun ölümü devrimciler arası mücadelenin doğru bir rotaya oturtulmasında bize yol göstermelidir.

KURTULUŞ

TÜM-DÖKÜM İŞ

BAŞTARAFI say:1 st:7

niş, Türkili Boru fabrikasında ise grev sürdürmektedir. Tüm Döküm-İş grev ve direnişte olan işçiler için bir dayanışma kampanyası açmıştır.

Tüm Döküm-İş'de örgütlenmekte olan işçilerin mücadelelerine omuz vermek devrimci bir görevdir.

Tüm Döküm-İş'den açıklandığına göre işçilere yardım etmek isteyenler bağışlarını İrfan Aracı, Türk Ticaret Bankası, Sağmalcılar Şubesi 5321-5'nolu hesaba gönderebilirler.

TELETRANS'DA

BAŞTARAFI: Say:4 St:7

vazgeçmiştir. Atılan işçiler işbaşı yapmışlardır. Fakat aradan bir hafta geçince aynı üç işçi yeniden işten atılmışlar, sendikaya gidildiğinde ise Adem Karabaş çıkış nedenini bile sormadan, sanki sendikacı değil de fabrikanın muhasebecisiymiş gibi, hemen işçilerin kıdem ve ihbar tazminatını hesaplamaya başlamıştır.

Teletrans'ta yapılması gereken patron köpekleri ispiyoncular dışında işçilerin birliğini sağlamaktır. Maden-İş yönetimindeki sınıf uzlaşmacısı sendikacılara karşı da uyanık olmalıdır. Teletrans işçisi Sendikası Maden-İş'e sahip çıkmalı, bir avuç sınıf uzlaşmacısına sendikasını teslim etmemelidir. Ancak o zaman patron karşısında daha güçlü bir mücadele verilebilir. Teletrans, Profilo Holding'in istediğini yaptığı bir iş yeri olmaktan çıkar.

GERÇEK

İkisinin de amacı son tahlilde aynı. Sosyalistlerin bunlara karşı tavırları da elbette onların benimsedikleri yöntem farklılıklarından dolayı değişik olacaktır. Biri oligarşik diktatörlüğü, diğeri ise faşist diktatörlüğü savunmaktadır. Ama son tahlilde hepsi burjuvazinin diktatörlüğünü savunmaktadır. Dolayısıyla sosyalistlerin aralarındaki farkları unutmadan son tahlilde hepsinin aynı şeye hizmet ettiklerini bilerek proletaryanın bağımsız siyasi çizgisini izleyeceklerdir. Burjuvazinin diktatörlüğünü devirmek ve devrimci-demokratik halk iktidarını kurmak için mücadele edeceklerdir.

Hayat burjuva politikacılarını şaşkın ördeğe çevirmektedir. Her davranışları yalanlarını ve iki yüzlülüklerini ortaya çıkarmakta, son tahlilde burjuvazinin çıkarlarını savunma noktasında birleşmektedirler. Her davranışlarıyla halk yığınlarına "bu ne perhiz, bu ne lâhana turşusu" dedirtmektedir.

EMAŞTA PROTOKOL

BAŞTARAFI:Sy:1,st:9'da

niş kısmen başarıya ulaştı. İşi yavaşlatma eylemini başarıyla yürütmeleri sonunda işveren Tüm Döküm-İş Sendikasıyla masaya oturmayı kabul ederek bir protokol imzaladı.

İmzalanan protokolün ilk maddesi şöyle: "Emaş A.Ş. İşverenliği, Tüm Döküm-İş Sendikası'nın işverenliğe ait İstanbul Avcılar adresindeki kurulu iş yerinde çalışan üyesi işçileri temsile yetkili olduğunu kabul eder." Artık Tüm Döküm-İş Sendikası üyelerini temsil hakkını resmi olarak elde ederek sorunlarına daha iyi çözümler bulabilecek. Protokolün diğer maddeleri işgüvenliğine ilişkin, işverenin sorumsuzca, rahatça işçi çıkartmasını engel

ça işçi çıkartmasını engel

leyecek maddeler. Emaş örneği Devrimci sendikanın doğru önderliği ile işçilerin kararlı müdadelesi birleştiğinde zaferе ulaşılacağının ispatıdır.

NİKARAGUA

etmek istemeyen tek liderdi. Birleşik Devletleri başarısız altı yıllık mücadele süresince anti-emperyalist Sandino gerillalarına karşı teslim olmaya zorladı.

4-Amerikan hükümeti Sandino kuvvetlerini politik ve askeri olarak yenmeyi başaramayınca ve müdahalesi karşısında kendi ve yabancı kamuoyu da dahil uluslararası muhalefetin yükselmesi karşısında askerlerini 1931'de geri çekmeye başladı ve 1932 seçimlerini düzenledi. Siyasi sorumluluk 1932 de başkan "seçilen" Liberal Juan B. Sacasa'ya verildi. Amerikan elçiliğinin uşaklığını yapan Anastacio Somoza Garcia, gene ABD tarafından kurulan Milli Muhafaza'nın başkanı olarak seçildi. ABD'nin askerlerini geri çekmesinden sonra Sandino 1933'de kısmi olarak kendi güçlerinin silahsızlandırılmasını kabul eden bir anlaşmayı Liberal hükümette imzaladı. Bundan sonra Segovia'nın Kuzey kısmındaki dağlarda kalarak köy kooperatiflerini örgütledi. Milli Muhafaza'nın devamlı saldırıları Sandino'yu Managua'da hükümetle bir anlaşma yapmaya mecbur etti. 1934 ün Şubat 21'i başkan Sacasa'nın verdiği akşam yemeğinden çıkışta, Sandino ve baş yardımcıları Somoza'nın emri üzerine katledildiler. Ertesi gün Somoza'nın askerleri Sandinista kooperatiflerine ve kuzeydeki diğer köylülere "barış sağlanması" sona erdirmeyi garantileyecek gerçek bir katliama giriştiler, 300 den fazla aile bu katliamda öldürüldü. Milli Muhafaza'daki hakimiyetini emniyete alan Somoza 1936 da, Sacasa devirdi ve kendi işleri yürütmeye başladı. Böylece, "Nikaraguazasyon" yönetimiyle, ABD 40 yıldan fazla bir süre emperyalist hakimiyetini sağlama bağlamış ve ABD askeri otoritelerinin Güney-doğu Asya'da tarihi bir örnek olarak (daha az başarılı) davet ettikleri "Vietnamizasyon" yönetimi kurmuş oldular.

ZAFER TARAL İŞCİLERİNİN

BAŞTARAFI: Sy:1,St:7'de

gütleme ilkesi ile hareket eden Tüm Döküm-İş Sendikası, Maden-İş in Türkiye genelinde ve Topkapı özelinde faşist Türk Metal'e karşı tutarlı bir mücadele veremediğinden Taral'da örgütlenme zorunluluğunu duymuştur. Çünkü Mersin Bölgesinde 1 yıl içinde Maden-İş'e bağlı 10 işyerinden 9'unu Türk Metal'in örgütlenmesine göz yuman, yıllardır Türk Metal'den işyeri alamayan ama kendisine bağlı bir çok işyerini Türk Metal'in almasına göz yuman Maden-İş'in Taral'da da iyi, tutarlı bir mücadele veremeyeceği açıktı. Çünkü Taral'da da sınıf sendikacılığının temel ilkelerinden biri olan militan mücadeleyi hayata geçirmek gerekir. Bu ise Maden-İş yöneticilerinin sınıf sendikacılığı yapmadıklarından kabullenmedikleri, karşı çıktıkları bir ilkedir. İşte bu değerlendirmenin ışığında öncü işçilerle Tüm Döküm-İş sendikası'nın verdiği karar, Taral'ı Türk Metal'e karşı Maden-İş'e değil Tüm Döküm-İş'e örgütlemek oldu. Uzun ve sistemli bir örgütlenme dönemiyle bu günlere gelindi. Devrimci örgütlenmeyi duyan işveren, sarı-faşist sendika Türk Metal-İş'le anlaşarak, aralarında 2 de sendika temsilcisinin bulunduğu önce bir sonra 7 öncü işçi arkadaşı işten çıkarttı. Buna karşılık tüm işçiler birleşerek işverene ve Türk Metal'e karşı tutarlı ve kararlı bir mücadele başlattılar. Aynı gün Türk Metal'den istifa ettiler. Ayrıca Türk Metal'in yönetim Kurulu'nda bulunan bir işçi arkadaş da yönetimden istifa ederek devrimci sendikada yerini aldı. Bu arada işten çıkarılan işçiler işyerinin karşısına çadır kurarak mücadelelerine devam ediyorlar.

Taral işçileri mücadelelerinde karalılar. Çünkü artık Taral işçileri faşist Türk Metal'in yüzünü iyice gördü. O sendikanın patronla uzlaştığını işçilerin değil patronun sendikası olduğunu gördü. Taral işçilerinin mücadelesi Taral'da zafer kazanana kadar sürecek.

GÜNEY KÜRDİSTAN'DAKİ MÜCADELE

BAŞTARAFI:Sy:1,st:9'da

üzerinde hassasiyetle eğilmesi gereken bir nokta ortaya gelmiştir.

Daha önce de Türkiye halklarının Kurtuluş mücadelesi için, özgür ve demokratik bir Kürdistan için tüm güçlere yaptığımız çağrıda (Kurtuluş Gazetesi Sayı 34) Güney Kürdistan direnişi ve Hakkari'ye de sıçrayan çatışmalar konusundaki düşüncelerimizi genel olarak ortaya koymuş ve (KDP)"Geçici Komite" ile Kürdistan Yurtsever Birliği (Yekiti Niştimanı Kürdistan) adlı örgütlemeler hakkında görüşlerimizi kısaca açıklamıştık. Ayrıca Hakkari olayları sonucunda "Geçici Komite"nin eline esir düşen Ali ASKERİ (Kürdistan Yurktever Birliği ve Kürdistan Sosyalist hareket yöneticisi) ve 250 arkadaşının geleceği konusunda verilecek bir kararın mutlaka Güney Kürdistan-daki Ulusal Kurtuluş hareketinin çıkarlarını çok yakından etkileyebileceği inancıyla "Geçici Komite'ye bir çağrı yapmıştık. O da bu insanların öldürülmelerinin sömürgecilerin ve yerli gericilerin sevincine yol açacağı, çünkü bu tür bir kararın "Geçici Komite" ve Kürdistan Yurtsever Birliği arasındaki çatışmaları çok ileri boyutlara sıçratacağı gerçeğidir. Böylesi bir durum, yani bu iki örgütlenmenin sömürgecilerle değil de birbirleriyle savaşmaları, Kürt halkının mücadelesini önemli ölçüde baltalayacaktır. Zaten uzun bir dönemdir Güney Kürdistan'daki direnişin taşımış olduğu bir zaaf yeterince tahribatlara yol açmıştır. Bugünden sonra direnişin böyle olaylarla, yani içe dönük bir mücadele biçiminde sürmesi sömürgecilerin arayıpta bulamadığı bir ortam yaratacaktır. "Geçici Komite'nin" böyle bir ortamı yaratmaya hakkı yoktur. Nasıl Behdiran bölgesine kendi tabirleriyle "Geçici Komite'nin kalıntılarını temizlemeye gittiğini" belirten Kürdistan Yurtsever Birliği, son çatışmanın önemli bir sorumlusu olarak ortada duruyorsa ve ona da böyle bir şeyi yapma hakkını ne Kürt halkı ne de bu halkın özgürlüğünü isteyen tüm yurtsever ve Sosyalist güçler tanımıyorsa

Ali ASKERİ ve arkadaşlarının öldürülmelerinin yol açtığı durumla ilgili olarak kendine sosyalistim diyen, Kürdistan'ın özgür ve demokratik bir ülke olmasını isteyen herkes, "Geçici Komite"ye şu çağrıyı yapmalıdır; Ali ASKERİ, ve arkadaşlarının akibeti Güney Kürdistan-daki Mücadelenin kaderini çok yakından etkileyecektir.

Bu yüzden onların serbest bırakılması "Geçici Komite" ve Kürdistan Yurtsever Birliği arasındaki düşmanlığın, giderilmesinde önemli bir adım olacaktır.

Böyle bir adımın atılması Kürdistan halkını sevindirecek, onun düşmanlarını ise telaşlandıracaktır. Bu iki Yurtsever Örgütlenmenin ortak düşmana karşı güçlerini yöneltmeleri, özgür ve demokratik bir Kürdistan yaratma mücadelesinde yeni olanaklar ortaya çıkaracaktır.

Ali ASKERİ ve arkadaşlarının akibeti konusunda karar verirken mücadelenin geçirdiği bu dönüm noktasının tarihi sorumluluğu mutlaka göz önünde bulundurulmalıdır.

SOSYALİSTLERIN BİRLİĞİ

çin birlik olması gerektiğinden önemlidir.

Ancak, birlik sözünü defalarca etmenin birliğe doğru ilerlemede hiçbir yararı yoktur. Bu konuya doğru bir bakış açısı ve doğru bir davranış biçimi ile yaklaşılmalıdır. Ama bir çok sosyalist grup, dar grupçu ve benzer yanlış anlayışları yüzünden birliği baltalayıcı, sorumsuz tavırlar içine girmektedir.

Bu yanlış tavırlara bir örnek Cumhuriyet Gazetesine karşı yöneltilen kampanyadır. Cumhuriyet Gazetesi son günlerde demokrat çizgisinden sapmaktadır. Bu özellikle, TÖB-DER kongresi sırasında yanlış haberler vermesi; Kürt halkının mücadelesine karşı bu mücadeleyi haksız gösterme, hatta varlığını bile görmeme tavrını alması şeklinde ortaya çıkmaktadır. Cumhuriyet Gazetesi'nin demokrat bir çizgiyi takip etmesi için "Kurtuluş"da dahil olmak üzere bir çok sosyalist grup protesto uyarı yazıları biçiminde propaganda yürütmüşlerdir. Bu siyasetler, Cumhuriyet Gazetesi'ni boykot etme gibi bir kampanyaya da katılabilirlerdi. Ama Cumhuriyet'i okumama kampanyası açan grup, dar grupçu anlayışından dolayı böyle bir eyleme diğer siyasetleri çağırmamış, dolayısıyla birlikten ne kadar kaçtığını bir kere daha göstermiştir.

Burada, bu kampanya sırasında ortaya çıkan bir başka yanlışa da değinmek gerekir. Bu grubun aynı sekter anlayışından kaynaklanan bir tavırla Cumhuriyet satan ve okuyanlara karşı zor kullanılmaktadır. Böyle bir eylem eğer faşist Hergün gazetesine karşı yapılsaydı, doğru olabilirdi; ancak amaç Cumhuriyeti demokrat bir çizgiye çekmekse bu zor kullanarak gerçekleştirilemez.

Sosyalistlerin birliği önünde en önemli engellerden biri de gruplar arası suni düşmanlıklardır. Ama kariyerizm, kendi grupçuğunu olduğu gibi tutma biçimindeki hastalıklar, böyle düşmanlıklardan medet ummaktadır. Bu amaçla ölümle bile sonuçlanan olaylar körüklenmektedir. Bu olaylardan biri Adana'da Mustafa Ertan yoldaşımızın öldürülmesiyle sonuçlanmıştır. Bu olayın sorumlusu gene aynı sekter, sorumsuz anlayıştır.

Bu hastalıklı anlayışlar, ne kadar ters yönde etkide bulunursa bulunsun, sosyalistlerin birliğini engelleyemeyecekti. Marksist-Leninist ideoloji hareket içinde egemen oldukça ve sosyalist hareket işçi sınıfı ile bütünleştikçe, bu anlayışlar barınacak yer bulamayacaklardır.

FAŞİST SALDIRILARA HAYAT PAHALILIĞINA VE SÖMÜRGECİLİĞE

BAŞTARAFI:Sy:1,st:4'de

mitinge ilişkin olarak şu açıklama yapılmıştır.

"Hızla artan hayat pahalılığı emekçiler üzerinde artan baskıların çay üretici ve işçileri üzerindeki etkileri, fiyatları yüzde yüzden fazla artış gösterdiği bir dönemde Çay'a verilen, yüzde yirmilik bir artış üreticileri yoksullukla pençeleşmeye götürmüştür. Oligarşinin dayattığı "Toplumsal ihanet anlaşması" çerçevesinde yapılan sözleşme ile işçilerden zorla haraç kesintileri yapılması işçiler arasında geniş tepkilere yolaçmıştır."

Türkiye çapında süren faşist saldırı ve katliamların Rize'de yapılan provaları, gençlik üzerindeki gerici ve faşist saldırılar; Kanatlı jandarma 78 tatbikatı ile somut ifadesini bulan sömürgeci ve şoven politikalara tepki olarak örgütlenen mitingle ilgili olarak:

Halkevi, Tüm-Der, Karadeniz Dev-Genç Rize şubeleri ile Rize Devrimci Dayanışma Derneği yöneticileri yaptıkları açıklamalarda, KURTULUŞ'un Hayat Pahalılığına Faşist saldırılara, sömürgeci baskılara karşı açmış olduğu siyasi kampanyayı desteklediklerini, mitingin bu doğrultuda örgütlenmesini olumlu bulduklarını ve mitinge katılacaklarını belirtmişlerdir.

Kampanya doğrultusunda örgütlenen mitingle ilgili olarak yapılan açıklamalarda: çay paralarının derhal ödenmesi gerektiği Sendikanın "Bağış" adı altında yapacağı haraç kesintilerinin derhal durdurulması, Eğitim Enstitüsünde öğretmen ve öğrenciler üzerindeki anti-demokratik uygulamara son verilmesi; sürgün edilenlerin yerlerine iade edilmesi ve Eğitim Enstitüsüne faşistlerin gönderilmesinin durdurulması; Tüm-Der üye ve yöneticileri üzerindeki Anti-Demokratik uygulamalara son verilmesi gerektiği ifade edilmiştir.

Mitingde, faşistlerle devrimcileri aynı gören politikaların terk edilmesi gerektiği, faşist MHP, ÜO, ÜGD Kontr-Gerilla gibi örgütlerin kapatılmasının isteneceği emperyalizmle sıklaşan bağların ve sömürgeci uygulamaların protesto edileceği belirtilmiştir.

DEV-LİS VE DÖB KAMPANYAYI DESTEKLİYOR

Dev-Lis Başkanı Hilmi K. Alişanoğlu ve DÖB Başkanı Ahmet Kaya yaptıkları ortak açıklamada mücadele kampanyasını desteklediklerini bildirmişler, şöyle demişlerdir:

"Öyle bir zamanda yaşıyoruz ki, emekçi halklarımız için her gün, bir öncekinden daha ağır, daha çekilmez bir durumda.

Hayat pahalılığı başını almış gidiyor; öyle ki şekerimizden, tuzumuza, giyeceğimizden dolmuş ücretlerimize kadar zam yapılmadık şey yok hemen hemen. Parababaları daha fazla, çok daha fazla kâr etmek için işçi sınıfı ve tüm emekçilerin cebindeki son kuruşlara, sofrasındaki son lokmalara da göz dikmiş durumda.

Bunlar yetmezmiş gibi işçi sınıfı ve tüm yoksul insanlar üzerinde faşist saldırıların eksik olduğu, bir devrimcinin katledilmediği gün yok. Daha bir devrimcinin kanı kurumadan bir diğeri düşüyor toprağa, hayatının baharında, gençliğine doymadan.

Bu zulüm düzeni bu kadarla bitmiyor. Kürdistan'da Kürt halkı üzerinde faşist baskıların yanısıra sömürgeci baskılar da hergün daha bir yoğunlaşıyor.

Oligarşi'nin Türkiye halkları üzerindeki bütün bu baskılarına karşı susmamak, kitlelere bu zulüm düzenini teşhir etmek ve oligarşinin zulmüne karşı yükselen her devrimci hareketi desteklemek gerekir. İşte bu anlamda, biz DEVRİMCİ LİSELİLER DERNEĞİ (DEV-LİS) ve DEVRİMCİ ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ (DÖB) olarak KURTULUŞ Gazetesinin hayat pahalılığına, faşist baskılara ve sömürgeciliğe karşı açmış olduğu kampanyayı destekliyor bu kampanya boyunca üzerimize düşen görevi yerine getireceğimizi bildiriyoruz."

Öte yandan Dev-Lis ve DÖB'lü devrimciler faşistlerce kurşunlanarak öldürülen Vefa Lisesi MD. yardımcısı Mustafa Kurt'un cenaze törenine katılmışlar, tören ve yürüyüş sırasında halka, kampanya doğrultusunda propaganda ve ajitasyon yürütmüşler konuşmalar yapmışlardır.

İSTANBUL'DA VAPURLAR İŞGAL EDİLDİ, BİLDİRİ DAĞITILDI.

İstanbul'da proletarya sosyalistleri mücadele kampanyasını yürütüyorlar, çeşitli eylemler düzenliyorlar.

29 Eylül Cuma günü Kadıköy-Karaköy, Üsküdar-Eminönü ve Sirkeci-Harem yolcu vapurlarını işgal eden proletarya sosyalistleri mücadele kampanyasının amaç ve hedeflerini halka anlatmışlardır. Yapılan konuşmalarda, faşist saldırılara karşı aktif kitle mücadelesinin yükseltilmesi gerektiği vurgulanmış; hayat pahalılığının emperyalizme bağımlı çarpık kapitalizmden kaynaklandığı ve tekellerin doymak bilmeyen kâr hırsından hızlandığı anlatılmış ve Kürdistan'daki faşist ve sömürgeci baskılar protesto edilmiştir. "Kurtuluş" imzalı dağıtılan bildiride şöyle denilmektedir:

"Faşist yuvaların üzerine gitmeyen, isimleri belli faşist katilleri yakalamayan bu hükümet sayısız devrimci örgütü kapattı, kapatıyor. "kim ki bu hükümete umut besliyor, Koç'lardan, Sabancılardan umut bekliyordemektir. Çünkü bu hükümeti onlar kurmuştur.

"Dün hükümette iken emekçilere kan kusturan Demirel'ler Türkeş'ler bugün hep bir ağızdan bağırıyorlar "zamlar fukaranın belini büktü, anarşi devam ediyor." Bu ne sahtekârlık! Siz değilmiydiniz, zam üstüne zam yapanlar, devrimcileri katledenler?

"Tüm bu sonuçlardan ve belâlardan emekçileri ne MC partileri ne de CHP kurtarabilir. Zaten birilerini kurtarmak için yola çıkanlar, bu işten tez cayarlar, çabuk yorulurlar. Emekçilerin kurtuluşu kendilerinin eseri olacaktır."

HÜRRİYET KÜRDİSTAN'DA

BAŞTARAFI:Sy:1,st:9

güçlerle ve yerli işbirlikçileriyle ilişki halindedir. Bazen Ecevitçi geçinmesi tekelci burjuvazinin daha çok çıkarını savunabilme zorunluluğundan kaynaklanmaktadır.

Duyarlı Bölgeden Geliyorum başlıklı dizi, özellikle Kürdistan'daki gelişmeleri konu almış. Burjuvazinin, Kürdistan'ı "Doğu ve Güney Doğu Anadolu" diye coğrafi terimlerle adlandırdığı bilinmektedir. Hürriyet Gazetesi de "Doğu" kavramından hareket etmesine rağmen "Doğu" dediği yerlerde Kürtlerin yaşadığı gerçeğini gizliyememektedir. Gizlemek istemesine rağmen Kürt gerçeği, satırların arasından sırıtmaktadır.

Hürriyet Gazetesinin bu dizide, daha çok Alevi-Sünni çelişkisinin olduğu illeri seçmesi ilginçtir. Sivas, Kars, Elazığ, Malatya, Bingöl, gibi yerler aynı zamanda faşist hareketinde örgütlendiği yerlerdir ve buralarda yakın günlerde olaylar meydana gelmiş, halk kitleleri birbirine kırdırılmıştır.

Faşist örgütlerin, sömürgeci güçler ve Kürdistandaki işbirlikçilerinin desteğinde sürdürdüğü saldırılar, bu yerlerdeki halk kitlelerinden şiddetli tepkiler gördüğünden ve yurtsever güçler buralarda faşist etkinliği kırma doğrultusunda önemli adımlar attığından dolayı, faşist örgütlenmeler dağılma tehlikesiyle karşı karşıya gelmiştir.

İşte Hürriyet, bugünlerdeki yeni yazı dizisi ile faşistlerin imdadına koşmaya çalışmaktadır. Yani Hürriyet şunu anlatmak istemektedir:

Birincisi: "Doğu'da" "Kürtçülüğün kol gezdiğini" iddia ederken sömürgeci ikitidarı "bu vatanı bölmek isteyenlere" karşı uyarmaktadır. Böylelikle Hürriyet Gazetesi Kürdistan'da yeni kitle katliamlarını teşvik etmektedir.

İkincisi: Faşistleri Kürdistan'da gelişen mücadele sonucu Alevi-Sünni çelişkisi bile kurtaramamaktadır. Alevi-Sünni kitleler arasında gelişen ulusal ve sınıfsal bilinçlenme faşistlerin işini yokuşa sürmüştür. İşte bu nokta da Hürriyetin yayını faşistlerin sarılacağı can kurtaran simidi gibidir.

Bu yayın hem "Bölücülere" karşıdır, hem de iktidarın bu işe müdahalesini savunmaktadır. "Bölücülük" tehlikesi, Hürriyet'in de sömürgeci iktidar ve faşist örgütler inde baş hedefleridir. Bu noktada Hürriyet, faşistlerin yanında yer almaktadır. Ne sömürgeci-Oligarşinin iktidarı, ne de Hürriyet Gazetesi, Kürdistan'da gelişen mücadeleyi durduramaz. Türkiye Halklarının Kurtuluş Mücadelesi her türlü engeli aşmayı başaracaktır.

MUSTAFA ERTAN

BAŞTARAFI: Say 1,St:2'de

me karşı omuz omuza" olmuştur.

Mersin'deki gösteriden sonra Mustafa Ertan'ın cenazesi Kıbrıslı arkadaşları tarafından memleketine götürüldü. Burada Dev-Halk-Der'in önderliğinde bir yürüyüş ve mıtıng düzenlendi.

Proletarya sosyalistleri Mustafa Ertan yoldaşın ölümünün ardından dağıttıkları bildirilerle "illerde savaş, devrimci kardeşlik" şiarını anlatmışlar ve devrimcileri içinde yaşadığımız koşullarda her zamankinden daha sorumlu olmaya çağırmışlardır. Yapılan toplantılarda ve dağıtılan bildirilerde provokasyona açık bir siyasi çizgi olan Mustafa Ertan'ı vuranların izleyicisi oldukları siyasette eleştirilmiş ve doğru devrimci tavıra çağırılmıştır.

KURTULUŞ

Sahibi: M. Mevlüt Kaptan, S. Müd: Yunus Er / Yön. Yeri: İbrahim Müteferika Sok. Fazilet Han Kat:4 No:409 Ulus/ANKARA - Yazışma Ad: PK:303 KIZILAY/ANKARA

Basıldığı Yer: Daily News Web Ofset Tesisleri /ANKARA / 3 EKİM 1978

KÜRT HALKI

BAŞTARAFI say:1 st:8

yeni bir komando Projesi kuruldu. Şimdiye kadar yolu olmayan köylerde Kürt halkının dediklеri Ruwuların üzerinde hazır kıta adı verdikleri toplar ve sömürgecilerin askerleri bulunmaktadır.

Tarlasına giden yoksul köylüden hergün kimlik yoklaması yapılıyor. İştima gibi köylüyü sayıyorlar. Kazada, Vilayet'te işi olan şahıslar zorbacıların imzasıyla köyden ayrılmaktadırlar. Niçin? ? Çünkü Kürdüz, Hakkımızı arıyacağız.

Kürdistan'da binlerce Rewular ve komandolar vardır. Size fotoğraflarını çekmek istedim fakat az kalsın dayak yiyordum. Çünkü yaptıkları fiili bir işgalden başka bir şey değildir.

12.9.1978 gününde Yüksek Ovada Yeni bir piyes oynandı. İsmi Askeri Tatbikat evet askeri tatbikattı. Ama gayesi nedir?

Gayesi Kürt halkının direnişini durdurmak sömürgeci güçlere karşı özgürlük bayrağını kaldıran halkı yok etmektir.

Tatbikat şöyle oldu:

Askeri birlikleri iki kısma ayırmışlar bir kısmına Kürt Peşmergelerinin kıyafetlerini giydirmiş diğerlerine de sömürgecilerin zorba elbisesini giydirmişler. Peşmergeler havadan ve karadan top yağmuruna tutuldu. 1 saatlik çarpışmadan sonra Peşmergeler teslim oldular.

Daha sonra mağara yerleştirilen bir Peşmergeyi bombaladılar. Jetlerin bu uçuşları attıkları ses bombalarıyla Kürt halkını daha da korkutmak istendi.

Peşmergeler Teslim alındıktan sonra Kürt kadınlarının kıyafetini giyen askerler teslim alınarak kendi komutanlarına hediye ettiler.

Bu Piyesler Kürt halkını korkutamaz bu piyesler Kürt halkını güçlendiriyor. Şimdiye kadar uyuyan Kürt halkının büyük bir kısmı bu Piyes'ten sonra uyandı ve Kürt halkı biraz daha uyanmış görünüyor

Tüm Marksitleri Kürdistan'ın bağımsızlığı için yardıma çağırıyoruz. Sömürgeciler Kürdistan'ı terk etsin.

İLERLEME

BAŞTARAFI:Sy:1,st:3

temsil eden, alınan bütün kararlarda tam yetkisi olan kişi, Kartaltepe mahallesi özelinde Faşistlerle oturup birtakım anlaşmalar yapmaya kalkışmıştır. Faşistler olan görüşmede Kartaltepe Halkevi'nin diğer üyelerinden bazıları da bulunmuşlardır. Sonradan gelen bir üye faşistlerle konuşmanın yanlış olduğunu söyleyip toplantıyı dağıtmak istediysede diğerleri bu görüşmelere devam etmiştir. Görüşülen konular arasında şunlar vardır.

-Karşılıklı yazılar silinmeyecek

-Mahalledeki yazıların silinmesi gerekiyorsada beraber belediyeye başvurulacak.

-Kartaltepe Halkevi üyesi (daha doğrusu ilerlemeci) kişilerle ÜGD üyesi kişilerin kavgasında sorun dernek yönetimine şikayetle bu platformda çözümlenmesi vs.

Bu konularda bir karara varılmamış ise de faşistlerle hangi konuda olursa olsun konuşma nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın Anti-Faşist ilkeye uymayan bir davranıştır.

"ilerlemeci" kuruluşlar atılan derneğin lehinde ne kadar direttiyseler de sonunda Kurtuluş'cu kuruluşların (Tüm Döküm İŞ Tüm Tekstil-Der, G.O.P, Halk-Der) ve Eyüp TİP, G.O.P, TİP'in dayatmalarıyla Derneğin Eylem Birliğinden çıkarılmasına karar verildi.

Öz olarak tartışma; faşistlerle görüşen kişinin Kartaltepe halkevini bağlayıp bağlamamasıydı. Çıkarılmasını isteyen kuruluşlar şu görüşteydiler. "Şimdiye kadar eylem birliği toplantısında K.T. Halkevini birinci derecede temsil eden kişi Halkevini nasıl bağlıyorsa başka bir olayda da alacağı tavır Halkevini o derece bağlar" bu gerekçeyle Halkevinin eylem birliğinden çıkması taraftarıydılar.

Bu arada şunu da belirtmek gerekir ki, faşistlerle görüşen Halkevi yönetim kurulu üyesi kişi halkevinden ihraç edilmiştir. İşte bu nedenle örgütün eylem birliğinden çıkarılmaması taraftarı "ilerlemeci" kuruluşlar "o kişi mademki ihraç edilmiş örgütü bağlamaz onun için K.T. Halkevinin eylem birliğinden çıkarılması doğru olmaz" demişlerdir. Fakat sonunda ikna olarak (kendi siyasetlerindeki) Halkevinin çıkarılmasına razı olmuşlardır.

SEYYAR SATICILAR

BAŞTARAFI:Sy:1,st:6'da

mücadele eden seyyar satıcılara polis ve Belediye Zabıtası saldırmıştır.

Bu olaydan sonra dernek yöneticileri sürekli olarak belediye başkanıyla bir dialog kurmak ve bir yer temin etmek için çabaladılar. Fakat belediye yetkilileri 'bugün git yarın gel' politikasıyla bu görüşmeyi savsakladı. Bunun üzerine bu olayları protesto etmek için ISSD bir yürüyüş kararı aldı. Yürüyüş kararını duyan belediye başkanı dernek yöneticileri ile görüşmek istediğini söyledi. Belediye'ye giden yöneticiler karşılarında belediye başkanı yerine bu olayların sorumlusu zabıta müdürü İsmet Silahçılar ile karşılaştılar. Dernek yöneticileri bu kişi ile hiç bir sorunun çözülemiyeceğini bildikleri için geri döndüler. Bu görüşme çabasının üstünden iki saat geçmeden seyyar satıcıların toplandığı yere gelen polis hiç bir gerekçe göstermeden dernek başkanını göz altına aldı. Amaç yürüyüşü sabote etmekti. Yürüyüşe ait tüm belgeler dernek başkanının üzerinde olduğundan, bu belgeleri almak için yapılan tüm girişimler sonuçsuz kaldı. Ancak yürüyüşün başlamasına bir saat kala karakoldan yürüyüşün izin belgesi alınabildi.

Seyyar satıcıların ilk olarak gerçekleştirdikleri bu yürüyüşe karşı yapılan bölme ve engelleme çabaları böylelikle sonuçsuz kaldı. Yürüyüşü engellemek için yapılan tüm baskılara rağmen, seyyar satıcıların haklı taleplerini dile getiren bu yürüyüş bazı aksaklıklara karşın yapıldı.

runa satıldı mı? Bunu da bilmiyoruz. Hemen adama ajan deyip çıkamazsın...

MEHMET-Aman be usta, ister ajan olsun, ister sonradan muhbirliğe başlasın, çok mu farkeder sanki!

YILMAZ-Pek farket mez ama, gene de doğrumu bilmeliyiz ki, ona göre davranalım değil mi?

MEHMET-Tamam usta, ne olduğunu bilmemiz gerekir, bunu kabul ederim. Hem eğer sonradan muhbirliğe başladıysa bunun zamanını öğrenmemiz de iyi olur, değil mi?

YILMAZ-Bak, sakinleşince nasıl da çalışıyor kafan! Elbette Ne zaman başladığını öğrenirsek hangi haberleri taşıdığını da anlarız, ona göre bir plan hazırlarız.

MEHMET-Usta, bana kalırsa sen sözü gene numaradan uzatıyorsun....

YILMAZ-Ne demek o?

MEHMET-Ustacığım meraktan ölüyorum, Metin Bey'in söylediklerini belki seksen kez tekrarladım kendikendime, hiçbir şey çıkaramadım, peki sen neler anladın, söylemiyecekmisin bana?

YILMAZ-Söyleyeceğim Mehmet, söyleyeceğim elbet. Sen böyle önemli bir iş başardın, öğrenmemen olur mu! Bak, şimdi mahalleye dönüyoruz. İstersen bize gidelim, her şeyi anlatayım, tamam mı?

Mehmet derin bir soluk aldı, yürümeye başladılar.

SİYASİ KAMPANYALAR VE ÖNÜMÜZDEKİ GÖREVLER

KURTULUŞ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

● İŞÇİLERİN KENDİLİKLERİNDEN MÜCADELE İÇİNDE NİHAİ ÇÖZÜMÜN SİYASİ OLDUĞUNU KAVRAMALARI MÜMKÜN DEĞİLDİR.
● İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİN SİYASİ SONUÇLARA VARABİLMESİ, BURJUVAZİNİN ŞU VEYA BU KANADININ, GÖRÜNTÜSÜNÜN PEŞİNDEN KURTULMASI ve KENDİ SİYASİ ÖRGÜTLENMESİNİ YARATMASI İÇİN SOSYALİZMİN BİLİMİ İLE KUCAKLAŞMASI GEREKMEKTEDİR.

● ÜLKEMİZDE PROLETARYANIN DEVRİMCİ PARTİSİ NİN OLMADIĞI GÜNÜMÜZ ŞARTLARINDA PROLETARYA SOSYALİSTLERİNİN GÖREVİ DEVRİMCİ PARTİNİN YARATILMASIDIR. BÜTÜN ÇALIŞMALAR BU TEMEL GÖREV GÖZ ÖNÜNE ALINARAK, ONA BAĞIMLI HALE GETİRİLEREK YÜRÜTÜLMELİDİR. ÇÜNKÜ PROLETARYANIN EN TEMEL İHTİYACI PARTİDİR.

● KENDİLİĞİNDEN MÜCADELE ve SİYASİ İKTİDAR MÜCADELESİ

Sömürünün olduğu bütün toplumlarda sınıflar mücadelesi de vardır. Sömürünün doğal izleyicisi baskı ve zulümdür. Sömürünün devam etmesi için egemen sınıfın sömürülen yığınlar üzerindeki baskı ve zulmü, ve, sömürüye, baskı ve zulme karşı çıkış, bütün bu toplumlarda ezilen sınıf ve tabakaların kendiliklerinden eriştikleri noktadır. Sınıf mücadelesinin ilk görüntüleridir bunlar.

Sömürüye, baskı ve zulme karşı çıkış kapitalist toplumlarda işçilerin kolayca kendiliklerinden varacakları bir noktadır. İşçi sınıfının ortaya çıkması ile birlikte işçiler ile kapitalistler arasında sınıf mücadelesi başlar. İşçiler sömürüyü daha azaltmak için, kapitalistler ise sömürüyü çoğaltmak için veya koruyabilmek için mücadeleye atılırlar. Bu mücadele de kapitalistlerin silahları daima işçilerden daha çoktur. Onlar, egemen sınıf olmanın avantajı ile daha örgütlüdürler. Daha silahlıdırlar. İşçiler ise, mücadeleleri kendiliğindenci niteliği taşıdığı müddetçe kapitalistler karşısında güçsüzdürler.

İşçilerin kendiliklerinden mücadele içinde nihai çözümün siyasi olduğunu kavramaları mümkün değildir. İşçi hareketlerinin varabileceği kendiliğinden en yüksek nokta sendikalar, işçi birlikleridir, bunların kendi aralarında ki birliklerdir. Ama bu örgütlenmeden siyasi bir örgütlenmeye geçebilmeleri mümkün değildir. Siyasi olarak işçi hareketinin kendiliğinden çözümü burjuvazinin bir alternatifinin peşine takılmaktır. Daha "demokrat" olanının, reformizmin peşine takılmaktır.

İşçi sınıfı hareketinin siyasi sonuçlara varabilmesi, burjuvazinin şu veya bu kanadının, görüntüsünün peşinden kurtulması ve kendi siyasi örgütlenmesini yaratması için sosyalizmin bilimi ile kucaklaşması gerekmektedir. Bir başka deyişle; sosyalizm ile işçi sınıfı hareketinin birleşmesi, sosyalizmin işçi sınıfı hareketinin düzeyini yükseltmesi gerekmektedir.

Bu, devrimci hareketin görevidir. Devrimci hareket bugünden yarına sürdürmek zorunda olduğu çeşitli diğer görevlerin yanısıra işçi sınıfının kendiliğinden hareketi ile birleşme çabası içinde olmalıdır. Bu çabanın varacağı nokta proletaryanın devrimci partisidir.

Ülkemizde proletaryanın devrimci partisinin olmadığı günümüz şartlarında proletarya sosyalistlerinin görevi devrimci partinin yaratılmasıdır. Bütün çalışmalar bu temel görev gözönüne alınarak, ona bağımlı hale getirilerek yürütülmelidir. Çünkü proletaryanın en temel ihtiyacı partidir.

Nasıl bir parti için mücadele etmeliyiz? Bu sorun iyi kavranmadan proletarya partisinin inşası doğrultusunda sağlam ve tutarlı adımlar atabilmek mümkün değil.

● NASIL BİR PARTİ ve ÇALIŞMA TARZI

● GÜNLÜK ve SİSTEMLİ ÇALIŞMA. BU GÜNDEN DOĞRU BİR BİÇİMDE KAVRAMAMIZ GEREKEN BELKİ'DE İLK NOKTA BUDUR. GÜNLÜK OLARAK, SİSTEMLİ BİR BİÇİMDE SİYASİ GERÇEKLERİN AÇIKLANMASI BUGÜN ÖNÜMÜZDEKİ AŞILMASI GEREKEN İLK ADIMDIR.

Proletarya sosyalistleri parti sorununu iyi kavramalıdırlar. İyi kavramalıdırlar, çünkü, bugünkü çalışmalarının her adımını bu partinin inşaası görevine bağımlı kılacaklardır. Bir başka deyişle bugünkü mücadelemiziyürütürken yapacağımız her çalışmada, atacağımız her adımda proletaryanın devrimci partisinin inşaasını gözönüne alacağız, bütün çalışmalarımızı bu göreve bağımlı kılacağız, öyleyse, dolaylı olarak bugün yaptığımız her çalışma proletaryanın devrimci partisinin inşaasında bir temel taşı görevi görecek.

Eğer bugünkü çalışmalarımız partinin inşaası süreci içinde birer temeltaşı ise, bu takdirde bugünkü çalışmalarımızda da örgütlenme ilkelerimiz, çalışma tarzımız, mücadele anlayışımız proletaryanın devrimci partisinin örgütlenme ilkeleri, çalışma tarzı, mücadele anlayışı ile uyumluluk içinde olmalıdır. Elbette ki partinin ilkelerini, parti öncesinin örgütlenmesinde aynen aramak boşunadır. Hatta diyebiliriz ki böyle bir arayış bizi yanlış sonuçlara ulaştırır. Ama biz gene de bugün her çalışmamızda, her örgütlenme adımımızda proletarya partisinin ilkelerini kendimize örnek almalı ve gücümüz, örgütlülük derecemiz ile bağlantılı olarak bu ilkeleri hayata geçirmeye çalışmalıyız.

Günlük ve sistemli çalışma. Bugünden doğru bir biçimde kavramamız gereken belki de ilk nokta budur. Günlük olarak, sistemli bir biçimde siyasi gerçeklerin açıklanması bugün önümüzdeki aşılması gereken ilk noktadır.

Öyle bir örgütlenme yaratmalıyız ki bir organın içinde yer alan bütün üyeleri hayatlarının bir parçası olarak, vazgeçilmez bir parçası olarak örgütsel çalışmaya katılmalıdır. Muntazam ve sistemli bir biçimde siyasi gerçekleri, sömürünün, baskı ve zulmün her somut görüntüsünü, çeşitli burjuva ideolojilerinin her somut yansımasını en geniş kitlelere açıklamak, Ülkede olan bütün olayları kitlelere göstermek ve bunu ülkenin bütün bölgelerinde aynı anda yapabilmek. İşte proletarya sosyalistleri bugünden yarına böyle bir örgütlenmeyi kotarmak zorundadır. Bu çalışma tarzında, bu örgütlenmede ihtisaslaşmış bir yapı, diğer faktörleride tamamlayabildiği takdirde kendisini proletaryanın devrimci partisi olarak adlandırabilir.

● BİR ORGAN İÇİNDE GÜNLÜK ÇALIŞMA İLK ve TEMEL ŞARTTIR

Günlük çalışma her şeyden önce örgütlülüğü gerektirir. Bütün üyelerin bir örgüt yapısı içinde olmaları gerekir. Ve bütün üyelerin içinde oldukları örgüt aracılığı ile günlük çalışmaya katılmaları gerekir. Bu ilk ve temel şart. Kişinin dağınık, bağımsız, bireysel çalışmasını ortadan kaldıran, yerine ortak, kollektif bir çalışmayı koyan bir anlayış. Daha da öteye bütün bireyleri her gün, her dakika aynı hedef için çalışan, aynı şeyleri söyleyen, anlatan, yapan bir örgüt yapısıdır bu.

Denebilir ki değil bir grubun, hareketin üyeleri, bütün sosyalistler aynı ortak hedef için çalışmaktadırlar. Uzun vadeli olarak bu hedef kapitalist sistemin yıkılması ve sosyalizmin inşaasıdır ve hatta daha kısa vadeli olarak, örneğin ülkemiz için bütün sosyalistler faşist saldırganlığa karşı mücadele etmektedirler. Yani daha kısa vadeli olarak da aynı hedefe sahibiz.

Bu doğrudur ama eksiktir, yetersizdir. Biz öyle bir örgütlenme yaratmak zorundayız ki bütün bireyleri üyesi oldukları çeşitli örgütler aracılığı ile aynı anda aynı somut çalışmayı yürütmelidirler.

Örneğin yoğunlaşan zamlar karşısında, kitlelerin bütün ilgisi bu noktada toplanmışken devrimci örgütlenmenin bütün üyeleri, bütün sempatizanlarını, ellerindeki bütün araçları da harekete geçirerek aynı konuyu, yani zamları işlemelidirler. Zamların nedenleri, sonuçları anlatılmalı, zamlar karşısında çeşitli sınıf ve tabakaların somut durumları gösterilmelidir. Bugün hareketin bütün unsurları bu çalışmayı yürütürken yarın ülkenin şu ya da bu bölgesindeki bir zulmü protesto etmelidirler, ajitasyon ve propagandayı bu konuda yoğunlaştırmalıdırlar.

● SAĞLAM BİR ÖRGÜT YAPISI ve MERKEZİ YAYIN

● MERKEZİ YAYIN ÖRGÜTÜN BÜTÜN BİRİMLERİNCE DİKKATLE OKUNMALI VE MERKEZİ YAYINDA YER ALAN AJİTASYON VE PROPAGANDA MALZEMESİ DİĞER ARAÇLARLA, BİLDİRİLERLE, AFİŞLERLE, YEREL GAZETELERLE, AMA EN ÖNEMLİ OLARAK SÖZLÜ BİR BİÇİMDE KİTLELERE İLETİLMELİDİR?

Partinin bütün birimlerinin böylesi ortak bir siyasi çalışmayı yürütebilmesi için elbetteki her şeyden önce sağlam bir örgüt yapısı gereklidir. İkinci olarak ise bütün ülke çapında örgütün birimlerine ajitasyon ve propaganda malzemesi sağlayacak olan merkezi biryayın gereklidir. Bu anlamda merkezi yayın örgütün bütün birimlerince dikkatle okunmalı ve merkezi yayında yer alan ajitasyon ve propaganda malzemesi diğer araçlarla, bildirilerle afişlerle, yerel gazetelerle, ama en önemli olarak sözlü bir biçimde kitlelere iletilmelidir.

Merkezi yayının böyle kullanılması bugün de yarın, proletarya partisinin olduğu koşullarda da bütün hareketin ortak ajitasyon, ve prapagandasını sağlayacaktır. Bütün hareketin aynı günlük sorunlara aynı amaçlarla, aynı ajitasyon ve propaganda ile yaklaşmasını sağlayacaktır. Bu adımın atılması şüphesiz önümüzdeki önemli bir engelin aşılmasını sağlayacaktır.

Günlük çalışma yürüten, merkezi bir biçimde yönlenerek siyasi gerçekleri açıklayan, günlük sorunlara çözüm yolları göstererek kitlelerin karşısına çıkan bir hareket birbaşka deyişle her gün siyasi kampanya yürüten bir örgüttür.

● KAMPANYANIN BAŞARISININ EN TEMEL ÖLÇÜTÜ KİTLE HAREKETLERİ.

● SİYASİ KAMPANYANIN ARDINDAN DEVRİMCİ PROLETARYA ÖRGÜTÜ MUTLAKA KİTLE HAREKETLİLİKLERİ DÜZENLEMELİDİR. BUNUN İÇİN MÜMKÜN OLAN EN BÜYÜK KİTLE HAREKETE GEÇİRİLMELİDİR.

Böyle bir örgütün yürüteceği **"siyasi kampanya"** neyi amaçlayacaktır? Her gün somut olaylar konusunda gerçekleri açıklayan, kitlelerin her türlü somut sorununa eğilen ona çözüm yolları gösteren bir örgüt, yukarıda belirttiğimiz gibi, hergün siyasi kampanya yürüten bir örgüt, siyasi kampanya açtığı zaman daha farklı bir çalışma içine girecektir.

Esas olarak günlük çalışmasını yükseltecektir. En yoğun boyutlara ulaştıracaktır. Hareket bütün üyeleri ile, bütün yandaşları ile, kendisini izleyen bütün yan örgütleri ile, ve elindeki bütün araçları ile bir tek konuda ajitasyon ve propagandayı yükseltecektir. propaganda ve ajitasyon eldeki bütün olanakların en had safhada yoğunlaşması olacaktır. Ancak siyasi kampanya bununla bitmeyecektir. Sadece ajitasyon, ve prapagandanın en had safhada yoğunlaşması olmayacaktır. Siyasi kampanyanın ardından devrimci proletarya örgütü mutlaka kitle hareketlilikleri düzenlemelidir. Bunun için mümkün olan en büyük kitle harekete geçirilmelidir. Mümkün olan en büyük kitlenin kampanyanın yanında yer alması sağlanmalıdır. Özetle siyasi kampanya yoğunlaşan ve yükselen siyasi çalışmanın ardından mutlaka bir araya getirilebilinen en büyük kitlenin aktif gösterisi ile tamamlanmalıdır.

● SİYASİ KAMPANYALAR ÖZELLİKLE İŞÇİ SINIFI ARASINDA YAPILMALIDIR

● GÜNÜMÜZÜN ŞARTLARINDA SİYASİ KAMPANYALAR BOYUNCA HAREKETİN BÜTÜN UNSURLARININ SEFERBER EDİLMESİ ÖZEL BİR ÖNEM TAŞIR. BÖYLE BİR SEFERBERLİĞE ÖNCE TEMEL KADROLARDAN BAŞLANMALIDIR.

BÜTÜN ÖNCÜ KADROLAR MUTLAKA BİR ÖZEL ORGANIN ÜYESİ OLARAK KAMPANYAYA KATILMALIDIR.

Günümüzün şartlarında siyasi kampanyalar özellikle işçi sınıfı arasındaki siyasi çalışmanın yoğunlaştırılması olmalıdır. Bu, günümüzde hareketimizin işçi sınıfı arasındaki bağlarının göreceli zayıflığının bir ürünüdür. Ama şüphesiz ki kampanyalar mümkün olduğunca toplumun bütün ezilen halk sınıf ve tabakaları arasında yürütülmeli, kampanyaların sonucu olarak başta işçiler olmak üzere bütün emekçi sınıf ve tabakalar harekete çağırılmalıdır.

Günümüzde siyasi kampanyaların örgütlenmemiz konusunda da mutlaka katkıları olmalıdır. Her siyasi kampanya proletarya partisinin inşaası yolunda bir temel taşını oluşturmalıdır. Bunun başlıca göstergesi her siyasi kampanyanın ardından hareketimizin bir ileri örgütlülük adımı ile çıkması olacaktır. Yani kampanya proletarya sosyalistlerinin örgütlenmesine somut, gözle görülür ilerlemelerkaydettirmelidir.

Siyasi bir kampanyanın yürütülmesi için gerek devrimci örgütlenme, gerekse onun bütün yandaş örgütleri özel organlar oluşturulmalıdır. Bu özel organlar proletarya partisinin var olduğu şartlarda geçicinitelikte olacaktır. Ama günümüz şartlarında geçici nitelikte olmamalı aksine kalıcı olmalıdırlar. Kampanya boyunca, kampanyanın yürütülmesi için kurulacak sayısız örgütlenmeler varlıklarını korumalı ve daha sonra da günlük çalışmanın yürütücü organlarından bir kısmını oluşturmalıdırlar.

● ÖRGÜTSÜZ TEK BİR UNSUR DAHİ KALMAMALIDIR

● KAMPANYA BOYUNCA KURULACAK BU ÖZEL ÖRGÜTLENMELER KAMPANYA SONRASINDA DA KORUNABİLDİĞİ TAKDİRDE, KAMPANYA SONRASINDA DA GÖREV YAPABİLDİĞİ TAKDİRDE KAMPANYA PARTİLEŞMEMİZ DOĞRULTUSUNDA GÖZLE GÖRÜLEBİLİR SOMUT KATKILARDA BULUNACAKTIR

Günümüzün şartlarında siyasi kampanyalar boyunca hareketin bütün unsurlarının seferber edilmesi özel bir önem taşır. Böyle bir seferberliğe önce temel kadrolardan başlanmalıdır. Bu öncü kadrolar kampanyanın en zorlu ve en sürekli çalışma isteyen noktalarında örgütlenmelidir. Bütün öncü kadrolar mutlaka bir özel organın üyesi olarak kampanyaya katılmalıdır. Mümkün olduğunca öncü kadrolar arasında özel bir organda görev almamış unsur bırakılmamalıdır. Açıktır ki bir kampanyanın yürütülmesi için sayısız özel organ gerekecektir. Bildiri dağıtımından afiş asımına, para toplanmasından ajitasyon çalışmalarına kadar, kampanyanın korunmasından gazete satışlarının düzenlenmesine, yoğunlaştırılmasına kadar, sayısız özel örgütlenmeler kurulmalıdır. İşte öncelikle öncü kadrolardan başlanılarak bütün devrimci unsurlar bu özel organların oluşturulmasında seferber edilmelidir. Örgütsüz tek unsur dahi kalmamalıdır.

Ancak, elbetteki bu özel organların oluşturulması ve hareketin en iyi, öncü unsurlarının bu organlarda görevlendirilmesi yeterli değildir. Her bir özel organın görevleri, çalışma alanı son derece iyi sınırlandırılmalıdır. Böylelikle bütün özel organlar ve bu organlarda görev alanlar kampanya boyunca ne yapacaklarını, neler yapmaları gerektiğini, nereye kadar kendi insiyatiflerini kullanacaklarını, nereden itibaren hareketin genel insiyatifi içinde olacaklarını iyi bileceklerdir. Herkesin, her organın **görev alanı son derece** kesin sınırlarla belirlenmiş olacaktır. Böyle bir yapıyla başlayan ve biten bir kampanya şüphesiz başarılı bir kampanya olacaktır.

İşte, kampanya boyunca kurulacak bu özel örgütlenmeler kampanya sonrasında da korunabildiği takdirde, kampanya sonrasında da görev yapabildiği takdirde kampanya partileşmemiz doğrultusunda gözle görülebilir somut katkılarda bulunmuş olacaktır.

● KAMPANYA NASIL ÖRGÜTLENECEKTİR

Siyasi bir kampanya ile birlikte yapılması gereken ilk iş, kampanyanın bölge çapında yürütülmesi için bir komitenin kurulması olmalıdır. Bu komite kampanya boyunca tüm çalışmaların merkezi olmalıdır. Bölge çapındaki bütün çalışmaların sorumlusu bu komite olmalıdır.

Kampanyanın yürütücüsü ve sorumlusu olacak olan komitenin kurulmasının hemen ardından derhal hareketin bölge içindeki en ileri unsurlarından gerekli diğer özel organları oluşturmalıdır. Mali meseleler için bir komite mutlaka kurulmalı ve bu komitenin çalışmalarına özel önem verilmelidir. Kurulması gereken diğer komiteler şunlardır: Bildiri, afiş, gazete, koruma, ajitasyon komiteleri. Ayrıca her somut diğer iş için komiteler de kurulmalıdır. Her komite mutlaka kendi altında yeni yeni örgütlenmeler yaratarak bölge içinde yer alan bütün proletarya sosyalistlerinin kampanya boyunca örgütlülüklerini sağlamalıdır.

Kampanyanın proletarya arasında yürütülmesine özel bir önem verilmelidir. Bu özel önemin sonucu olarak bütün birimler kampanyanın ağırlığını işçilerin oturduğu, çalıştığı bölgelerde sürdürmelidirler. Örneğin bildiri dağıtımı özel bir önem verilerek fabrikalarda, işçi mahallelerinde yapılmalıdır. Afiş asımı da gene özel olarak bu bölgelerde sürdürülmelidir. Sözlü ajitasyonda da gene işçi semtlerine ağırlık verilmelidir.

Bölge çapında kampanyayı yürütecek olan komite mutlaka kampanyanın ağırlık vereceği fabrika bölgelerini ve mahalleleri daha önceden saptamalı ve bütün yeni oluşan örgütlenmelere bu hedeflerini açıkmalı, detaylı bir biçimde anlatmalıdır. Bu saptamanınsonucu afişlemelerde ve bildiri dağıtımında, gazete satışı çalışmalarında bu bölgeler öncelik kazanmalıdır. Öncelikten kasıt; sadece bu bölgelerde daha çok bildiri dağıtmaya çalışmak, daha çok afiş asmak ya da daha çok gazete satmak değildir. Bunların yanı sıra, bu bölgelerde sistemli ve kalıcı çalışmaların başlatılmasıdır. Yani bölge ile kalıcı bağların kurulmasının sağlanmasıdır.

● MÜCADELE ve ÖRGÜTLENMEDE SÜREKLİLİK ve KALICILIK ŞARTTIR.

● AÇIKTIR Kİ MERKEZİ GAZETE, DEVRİMCİ PROLETARYA HAREKETİNİN ELİNDEKİ SİLAHLARDAN EN ÖNEMLİSİDİR. SİYASİ ÇALIŞMANIN BU EN ÖNEMLİ SİLAHI KAMPANYA BOYUNCA HER ZAMANKİNDEN DAHA İYİ DEĞERLENDİRİLMEK ZORUNDADIR?

Böyle bir çalışmadaşüphesiz hareketin merkezi yayın organının önemi büyüktür. Kalıcı ve sistemli çalışmaancak bölgelerde merkezi yayının daha yaygın dağıtılmaya başlanması ile mümkün olacaktır. Ancak bu yaygın dağıtım mutlaka sürekliliğini korumalıdır. Bunun en iyi yolu ise dağıtımın mümkün olduğunca elden yapılmasının sağlanmasıdır. Açıktır ki merkezi gazete devrimci proletarya hareketininelindeki silahlardan en önemlisidir. Siyasi çalışmanın bu en önemli silahı kampanya boyunca her zamankinden daha iyi değerlendirilmek zorundadır.

Gerek bildiri dağıtımı, afiş asımı yapacak olan birimlerin oluşturulmasında, gerekse gazete satışı için oluşacak birimlerde dikkat edilmesi gereken bir nokta da bu birimlerde yer alacakların devamlılığını sağlamak olmalıdır. Bu anlamda kampanya içinde kurulan bütün birimler görevlerini kampanya sonrasında da sürdürmelidirler. Ama gazete satışı için oluşacak birimler görevlerini kampanya sonrasında mutlaka sürdürmelidirler. Kampanya boyunca buna son derece dikkat edilmelidir. Evet, daha çok gazete satılması yararlıdır. Bunun yollarından biri de elbetteki daha çok gazete satış ekibi kurmak ve daha çok bölgede gazete satışını zorlamaktır. Ama sadece bu noktaya dikkat etmek, sadece işin bu yanını zorlamak hareketi menşevizme götürür. Bizim zorlamamız gereken esas nokta kalıcı, sürekli bir çalışma için gazete satışının çoğaltılmasıdır. Belki geçici olacak, sadece kampanya boyunca çalışacak gazete satış ekipleri kurabiliriz. Bu gerekli olabilir. Ama, böylesi ekiplerin yanı sıra kalıcı, kampanya sonrasında da görevlerine devam edecek ekipler mutlaka kurulmalıdır.

Bildiri dağıtımında ve gazete satışında dikkat edilmesi gereken bir başka nokta ise; sözlü propagandanın bu çalışmamızı desteklemesi olmalıdır. Bildiri dağıtımı ve gazete satışı sırasında sözlü ajitasyon da yapılmalıdır. İşçi ve emekçi topluluklarının bulunduğu bütün yerlerde bildiri dağıtımı sırasında veya gazete satışı sırasında mutlaka görevli arkadaşlar kitleye sözlü olarak hitap etmeli, dağıtılan bildirinin içeriğini, gazetemizin o haftaki yayınının özetinikitleye anlatmalıdırlar. Ve kitleye kampanyamızın amaçlarını, hedeflerini de en açık bir biçimde anlatmalıyız. Böylelikle en geniş yığını kampanyamıza kazanmaya çalışmalıyız. Eğer kampanyamızın bitiminde düzenlenecek olankitle gösterisinin tarihi, yeri belli ise sözlü ajitasyon-propagandamızda bu da duyurulmalıdır. En geniş kitleler toplantımıza davet edilmelidir.

● PROPAGANDA VE AJİTASYON SOMUT OLAYLARA DAYANMALI AÇIK ve NET OLMALIDIR

● KAMPANYA BOYUNCA KAMPANYANIN KONUSUYLA İLGİLİ BÜTÜN SOMUT OLAYLAR EN İYİ BİÇİMDE İŞLENMELİDİR. BOŞ, ANLAMSIZ AMA SÜSLÜ BİR ANLATIMDAN KAÇINILMALIDIR. TEORİ KESMEKTEN KAÇINMALIYIZ. KISA, ÖZLÜ VE SOMUT OLAYLARA DAYANAN, HEYECAN VERİCİ BİR ANLATIM GEREK SÖZLÜ, GEREKSE YAZILI AJİTASYONUMUZA GÜÇ VERECEKTİR.

Gerek sözlü ajitasyon çalışmalarımızda, gerekse bölgesel bildirilerimizde açık ve net bir anlatımı seçmeliyiz. Anlatımımız işçilerin kolaylıkla anlayacağı, somut olaylardan kalkarak sistemin kötülüklerini dile getirici olmalıdır. Kampanya boyunca kampanyanın konusu ile ilişkili bütün somut olaylar en iyi biçimde işlenmelidir. Boş, anlamsız ama süslü bir anlatımdan kaçınılmalıdır. Teori kesmekten kaçınmalıyız. Kısa, özlü ve somut olaylara dayanan, heyecan verici bir anlatım gerek sözlü, gerekse yazılı ajitasyonumuza güç verecektir.

Kampanya boyunca yapılması gereken bir başka çalışma ise mümkün olan en çok sayıdaki demokratik örgütü kampanyamıza ortak etmek olmalıdır. Bölge içindeki etkilenebilen bütün demokratik örgütlerin kampanyamızı desteklemeleri sağlanmalıdır. Bu destek kimi zaman basın bildirisi ile, kimi zaman kitlesel bildiri ile, kimi zaman afiş asma biçiminde olabilir. Kimi zaman ise demokratik örgütler, (en iyi olarak) bütün çalışmalara katılabilirler. Ne kadar çok sayıda örgüt kampanyanın yanında yer alırsa kampanyanın başarısı o denli artacaktır. Bu nedenle kampanyalar boyunca bu noktaya özel bir önem verilmelidir. Bütün işçi örgütlerine, sendikalara, mahalle derneklerine, diğer sınıf ve tabakaların mesleki örgütlerine, gençlik örgütlerine başvurulmalı, kampanyanın yanında yer almaları yönünde prapaganda yapılmalıdır. Bu çalışma için özel bir organ oluşabilir.

Kampanya açıktır ki sadece kendi ajitasyon ve prapaganda olanaklarımızla yürütülmemelidir. Mümkün olan her olanak değerlendirilmelidir. Bu arada günlük basında kampanyamızın destekleyicisi haline getirilmeye çalışılmalıdır. Bunun ilk adımı ise yapılan her eylemin, kazanılan her desteğin günlük basına yansıtılmasıdır. Bu, genellikle ihmal edilen ama çok önemli bir görevdir.

● KİTLE GÖSTERİLERİNİN NİCELİĞİ KADAR NİTELİĞİ DE ÖNEMLİDİR

● TOPLANAN KİTLENİN NİCELİĞİNİN YANISIRA TOPLANTININ NİTELİĞİ DE ÖNEMLİDİR. SLOGANINDAN, DİSİPLİNİNE KADAR, KONUŞMALARDAN, KATILANLARIN SINIFSAL NİTELİKLERİNE KADAR ÇEŞİTLİ FAKTÖRLERİN HEPSİNE DİKKAT EDİLMELİDİR.

Kampanyanın her aşamasında çeşitli boyutlarda kitle eylemleri düzenlenmeye çalışılmalıdır. Böylelikle nihai kitle eylemine gelinince ye kadar bir sıra eylem mutlaka düzenlenmiş olmalıdır. Nihai kitle eylemi ise en geniş eylemimiz olarak düzenlenmelidir. Bölgesel bütün olanaklar mutlaka had safhalarına kadar zorlanmalıdır.

Kitle eylemi sadece katılan kalabalık ile ölçülmemelidir. Bugünün şartları içinde düşünecek olursak açıktır ki toplanabilecek en büyük kalabalıklar bile (birkaç bölge hariç) gene de göreceli olarak küçük eylemler olacaktır. Ancak toplanan kitlenin niceliğinin yanısıra toplantının niteliği de önemlidir. Sloganından, disiplinine kadar, konuşmalardan, katılanların sınıfsal niteliklerine kadar çeşitli faktörlerin hepsine dikkat edilmelidir.

Kitle gösterilerinde de yapılacak olan ajitasyona dikkat edilmelidir. Tumturaklı fakat soyut bir ajitasyonun yerine kampanyanın amaçlarına, hedeflerine uygun, somut sorunlar çevresinde, anlaşılır bir ajitasyon yapılmalıdır. Aynı dikkat kitle gösterisinde taşınacak olan pankartlarda ve atılacak olan sloganlarda da kendisini göstermelidir. Siyasi kampanyayı destekleyen bütün örgütlerin kitle gösterisine aktif olarak katılması sağlanmaya çalışılmalıdır. Bu örgütler kendi pankartları altında kitle gösterisine katılmaya teşvik edilmelidir.

Özellikle işçilerin kitle gösterisine katılmaları için özel bir çalışma yürütülmelidir. Gösteri boyunca merkezi yayın organının propagandası yapılmalıdır. En çok sayıda insan merkezi yayın organına bağışta bulunmaya, abone olmaya teşvik edilmelidir. Gösteri bu çalışma için belki de en uygun ortamdır. Ayrıca, gazeteye bağış toplanması, ama, daha önemli olarak abone toplanması için bütün kampanya boyunca çalışma yapılmalıdır. Bu çalışma için bir komite kurulması ve kampanyanın bitiminden sonrada bu komitenin korunmasında yarar vardır.

● KAMPANYA BOYUNCA GAZETE İLE EN SIKI BAĞIN KURULMASI ÇOK ÖNEMLİDİR.

● SONUÇ OLARAK, BUGÜNKÜ AŞAMADA KAMPANYALAR PROLETARYANIN DEVRİMCİ PARTİSİNİN İNŞAASI ÇALIŞMAMIZDA BİRER SIÇRAMA NOKTASI OLMALIDIR. KİTLE İLİŞKİLERİMİZİN YAYGINLAŞTIRILMASI KAMPANYALARDAKİ BİR HEDEFİMİZDİR. ANCAK BU HEDEF KADAR ÖNEMLİ OLAN BİR DİĞER HEDEFİMİZSE KAMPANYALARDA SAHİP OLDUĞUMUZ ÖRGÜTLENMELERİN DAHA SONRA DA KORUNMASI, BÖYLELİKLE ÖRGÜTLENME DOĞRULTUSUNDA BİR İLERİ ADIMIN ATILMASIDIR.

Bütün kampanya boyunca gazete ile sağlam ilişkiler kurulmalıdır. Kampanyanın bütün safhalarında gazeteye muntazam haberler gönderilmelidir. En ufak ayrıntınındahi gazeteye gönderilmesinde yarar vardır.

Bir haberin önemli, ya da önemsiz olduğunun seçimini gazeteye bırakmak gerekir. Bütün haberler gazeteye gönderilmelidir, gazete bunlardan önemli ya da önemsiz olanları ayırmalı ve yayınlanmalıdır. Haberlerin yanı sıra özellikle eylemler mümkün olduğunca fotoğraflanmalıdır.

Gazeteye gönderilen haberlerde gerçekçi olmaya dikkat edilmelidir. En sağlıklı, en doğru haberler gönderilmelidir. Örneğin bir kitle gösterisine katılanlar mutlaka sayılmalı ve rakam bu sayımın üzerine haberde belirtilmelidir. Gönderilen haberlerde dikkatsizlik yapılması, olayların abartılması yanlış, çok yanlış sonuçlar yaratabilir. Bu konuda çok hassas olunması gerekir.

Sonuç olarak, bugünkü aşamada kampanyalar proletaryanın devrimci partisinin inşaası çalışmamızda, birer sıçrama noktası olmalıdır. Kitle ilişkilerimizin yaygınlaştırılması kampanyalardaki birhedefimizdir. Ancak bu hedef kadar önemli olan birdiğer hedefimiz ise kampanyalar da sahip olduğumuz örgütlenmelerin daha sonra da korunması, böylelikle örgütlenme doğrultusunda bir ileri adımın atılmasıdır. Bunun yanı sıra yeni örgütlenmeler ile kampanya sırasında sürdürülen çalışma kampanya sonrasında da devamlılık kazanmalıdır.

Kurtuluş'un bir süre önce açtığı "Faşist saldırılara, hayat pahalılığına ve sömürgeciliğe karşı mücadele kampanyası" bu ilkeler ve hedefler çerçevesinde kavranmalıdır. Çalışmalarda bu noktalara dikkat edilmelidir. Kurtuluş'un kampanyası yeni kampanyaların ilk adımı, örgütlenmemizin bir ileri adımı haline getirilmelidir.